

AVE MARIA
NOVEMBER
1950

dupl
FROM:
FATHER BERTRAND
St. Mary's, Lemont

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za verno slovensko ljudstvo

Izdajajo

SLOVENSKI FRANČIŠKANI
v Združenih državah Amerike

*
Naslov – Address:

AVE MARIA
Box 608
Lemont, Illinois
Telephone: Lemont 494

*
Naročnina – Subscription rate:
U.S.A. – \$2.50 letno
Izven U.S.A. – \$3.00 letno

*
Naročnina Tvoja je dar v podporo ubožnejšim slovenskim fantom, ki se obrazujejo za slovenske duhovnike v lemontskem semenišču.

*
Naročnikov in dobrotnikov se spominjamo v lemontskem samostanu v svojih molitvah, pri sv. mašah in pri drugih duhovnih opravilih.

*
Urednik – Editor:
FR. MARTIN STEPANICH, o.f.m.
Upravnik – Business Manager:
FR. CYRIL SHIRCEL, o.f.m.

*
Printed by
AVE MARIA PRESS
Lemont, Illinois

NOVEMBER 1950.

LETNIK 42.

VSEBINA

<i>Evangeljski prizori</i>	1
<i>St. Stanislav - P. Alojzij ofm</i>	3
<i>Litanije Matere božje</i> - <i>P. Kazimir ofm</i>	5
<i>Dvoje misli za november</i> - <i>P. Odilo ofm</i>	8
<i>V spomin - P. Kazimir ofm</i>	9
<i>Vnebovzetje-verska resnica</i> - -c-č...11	
<i>Romarski zvonovi - P. Odilo ofm</i>	12
<i>Terezija Neumann</i>	18
<i>Po kraljestvu križa</i>	19
<i>Vnebovzeti - pesem</i>	25
<i>Izgovori - P. Pius ofm</i>	25
<i>Lemontski odmevi</i>	26
<i>Kramljanje na zapečku</i>	29

Published once monthly – twice in October – by the Slovene Franciscan Fathers, Lemont, Illinois, in the interests of the Commissariat of the Holy Cross.

Entered as a second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized July 14, 1945.

Evangeljski prizori

VEZI SO SE globoko zajedle v Kristusove roke. S kakim satanskim veseljem so jih Jezusovi nasprotniki zadrgnili, čeprav jim Gospod ni nikoli storil najmanjše krivice. Nihče mu ni mogel očitati greha. Iste roke, ki so zdaj trdo povezane in že podplute s krvjo, so vse življenje delale za druge. Dotikale so se bolnikov, da so ozdraveli, božale in blagoslavljale so nedolžne otroke, pomnožile so kruh in ga delile med lačno množico. Ali je Jezus s tem zaslužil, da Ga zdaj zvezanega vodijo pred sodnike?

Ne zase, za nas je zvezan Odrešenik. Saj tolkokrat hrepenimo po napačni svobodi. Mislimo, da nas božje in cerkvene zapovedi usužnjujejo, pa segamo raje po prostosti greha, ki nam v resnici prinese najtežje verige. Jezus sam nam je moral dati zgled prenašanja božje volje s svojimi vezmi; nebo in zemlja sta Njegova, pa se je puštil zvezati - za nas!

Še nekaj nas uči ta Jezusova pot v Jeruzalem. Kaže nam dva obraza našega življenja. Še pred nekaj dnevi se je zbral vse mesto in pozdravljal Kristusa, ki je jezdil v slovesnem sprevodu po jeruzalemskih ulicah. Veličastni klici "Hosana!" so odmevali od zidov. Ljudje so sekali palmove veje in slačili svoje plašče ter jih polagali na cestni tlak pred prihajočega. - In danes? Po istih ulicah prihaja Jezus. Nihče ga ne sprejema, nihče ga noče poznati. Njegovi drsajoči koraki so utrujeni, surovi vojaki in hlapci pa nategujejo vrv, na katero je navezan kot jagnje, ki ga vlečejo v zakol. Nihče mu ne privošči tople besede sočutja in prijaznega pogleda, od vseh strani sliši le psovke in zasramovanje.

Tudi mismo pri molitvi tolkokrat polni sladkih besed ljubezni do Jezusa. Dokazujemo mu svojo zvestobo, obljudljamo mu, da smo Njegovi vekomaj. Ko pa pride skromna prilika, da v dejanju pokažemo svojo ljubezen, pozabimo na vse. Pripravljeni smo Ga zatajiti za kratek hip varljivih koristi. Včasih se tolažimo z izgovorom: "Saj je le mali greh!" Ne pomislimo pa, da tudi mali greh Boga hudo žali.

Sočutno spremljajmo Gospoda po jeruzalemskih ulicah! Trdno mu obljudbimo, da mu bomo vedno ostali zvesti!

Daritve in prošnje prinašamo

v hvalo Tebi, Gospod;

sprejmi jih za duše, ki se jih spominjamo...

(Iz molitev črne maše)

SVETI STANISLAV KOSTKA

13. novembra

KDOR POGLEDA Stanislava, se vname v ljubezni do Jezusa in Marije! - Tako so dejali prijatelji svetniškega mladjeniča Stanislava Kostka. Sploh so ga imenovali "pobožnega častilca Marijinega."

Rodil se je leta 1550. iz plemnitve Kostkove rodovine na Poljskem. Trinajst let je Stanislava vzgajal domači učitelj. Že v teh letih je bil prečudno sramežljiv, da je kar omedel, če je slišal kako nespodobno besedo.

Štirinajstletnega sina so starši skupno z njegovim starejšim bratom Pavlom poslali na Dunaj, da bi tam nadaljeval študije. Moliti in učiti se ga je tedaj najbolj veselilo. Zelo so ga ljubili vsi šolski tovariši. Spoštovali so ga, ker je bil tako preprost, tih in nedolžen. Vsak dan je bil pri dveh ali treh svetih mašah, pred šolskim poukom in po njem je redno obiskal sveto Rešnje Telo. Čez dan je rad obiskal zdaj to in zdaj ono cerkev. Ponoči, ko je vse spalo, je vstajal in molil. Ker pa bratu ni mogel vedno prikriti teh svojih

pobožnosti, je moral veliko trpeti. Njegova pobožnost je bila namreč lahkoživemu Pavlu trn v peti, ker mu je vedno vznemirjala vest. Dan na dan je Stanku očital preveliko pobožnost, ga grajal in celo pretepal. A Stanislav je ostal neomahljiv. Krepcal se je s prejemanjem svetih zakramentov in se zaupno zatekal k Devici Mariji, ki jo je kot svojo Mater ljubil in častil.

Da bi se tem bolj zavaroval zoper skušnjave, se je z obljubo zavezal, da bo stopil v jezuitski red. Medtem pa ga je, morebiti ker ga je brat tako pretepal, napadla huda bolezen. Prikazala se mu je Marija z božjim Detetom v naročju. Dovolila mu je, da se je smel Deteta dotakniti in ga celo vzeti v naročje. Odslej ni Stanko mislil na nič drugega kot na Jezusa. Srčno je želel, da bi bil skoraj pri Njem v nebesih. Toda Marija mu je razodela, da bolezen ni smrtna in da je volja Njenega Sina, da stopi Stanko v jezuitski red. (Soba, kjer je sv. Stanislav imel prikazni, je bila pozneje spremenjena v kapelico.)

Mladenič je res kmalu ozdravel. Hotel je čim prej izpolniti Marijino naročilo. Toda provincial ga brez dovoljenja staršev nikakor ni upal sprejeti. Po nasvetu nekega duhovnika je fant poprosil za sprejem pri sv. Petru Kaniziju. Ta ga je izprашeval in se prepričal, da mlašeniča vodi božja previdnost. Toda tudi on se je bal, da bi starši in sorodniki

ugovarjali, ako bi ga sprejel v svojo redovno provincijo. Zato ga je v spremstvu dveh redovnikov in s priporočilnim pismom poslal v Rim k generalu Jezusove družbe, katerega mesto je imel takrat sv. Frančišek Borgia. Ta je sv. Stanislava sprejel v jezuitski red in mu dovolil začeti noviciat.

Stanislavovo veselje je bilo dopolnjeno. Nobena stvar ga ne bi pripravila, da bi zapustil samostan. Pisal mu je oče, ga na vso moč grajal ter mu očital nehvaležnost. Stanislav pa mu je odgovoril z največjim spoštovanjem, prečudno potrežljivo in modro, da mora pač božjo voljo izpolnjevati pred vsem drugim.

Že v noviciatu je Stanislav živel kot svetnik. Posebno je častil ne-

beško Mater Marijo, ker je od nje prejel že toliko dokazov materinske ljubezni. Ljubil je Marijo tako goreče in zaupal v njo tako trdno, da so njegovi redovni bratje rekli: "Kdor si hoče po Mariji izprositi kakе milosti, mora Njej na čast moliti skupaj s Stanislavom!" Vedno je imel v rokah sveti rožni venec ali kako pesmarico Marijinih pesmi. Iz gorečnosti za slavo Marijino je zapisoval v posebno knjigo vse, kar so cerkveni učeniki o Njej lepega in vzpodbudnega napisali. Marijo je vedno imenoval Mater. Ob zvonjenju angelskega pozdrava ali pri molitvi svetega rožnega venca mu je obraz kar žarel od nadzemskega veselja.

Prisrčno ljubezen je Stanislavu Marija povračala s svojo mogočno priprošnjo, da je rastel v najlepših čednostih in je kljub svoji mladosti hitro dozorel za nebesa. Ostro se je pokoril, vendar ni storil ničesar zoper voljo svojih predstojnikov. Bil je iz srca ponižen, ogibal pa se je prilike veljati za ponižnega. Vse njegovo življenje je bilo molitev. Vedno je hrepenel po nebesih, da bi tam združen s svojo Materjo gledal Boga in Ga užival vso večnost. S svojo otroško molitvijo si je izprosil milost, da je mlad umrl. Ni bil namreč še deset mesecev novinec, ko je pri nekem razgovoru povedal sobratom o prazniku Marijinega vnebovzetja: "Kako srečen je moral biti za svetnike dan, ko je prišla preblažena Devica v raj! Prepričan sem, da vsako leto tudi v nebesih posebno slovesno obhajajo spomin tega dne. Trdno upam, da bom pri naslednji svečanosti, ki jo bodo praznovali, pričujoč tudi sam."

Ker je bil še tako mlad - komaj v osemnajstem letu - in trdnega zdravja, ni nihče mislil, da se bodo te njegove besede izpolnile. Vendar so vsi opazili, da se resno pripravlja na pot v večnost. Vse je kazalo, da ve za svojo smrtno uro.

Božja Mati se prikaže sv. Stanislavu

Na dan sv. Lavrencija si je pri svetem obhajilu položil na prsi pismo, ki ga je v otroški preprostosti napisal svoji Materi Mariji. Prosil jo je, naj ga kmalu vzame iz solzne doline, da bi se tudi sam udeleževal veselja ob Njenem poveličevanju v nebesih. Doslej je bil popolnoma zdrav. A ni še minil dan, ko je ne nadoma obolel. Bolezen navidezno ni bila nevarna in tudi zdravniki niso ugotovili nič posebnega. Padel je v omedlevico in mrzli pot ga je oblik. Ko se je zopet zavedel, je prosil za sveto popotnico in poslednje olje. V roke je vzel podobo Matere božje in jo pogostoma z vso prisrčnostjo poljubljal. Okoli prstov si je ovil rožni venec. Ko ga je nekdo vprašal, čemu drži v rokah rožni venec, ko ga vendar ne more moliti, je odgovoril: "Res ga ne morem moliti, ven-

dar mi je v veliko tolažbo, da ga vidim. Saj me spominja na mojo ljubljeno Mater." Ko so ga vprašali, če je pripravljen umreti, je rekel s psalmistom: "Pripravljen je moje srce, o Bog, pripravljen je moje srce!" Svetima imenoma Jezusa in Marije na ustnicah je izdihnil svojo čisto dušo. Bilo je v jutru dne 15. avgusta. Torej ga je nebeška Mati ravno na svoj praznik spremila pred božji prestol.

Zaradi mnogih čudežev, ki so se zgodili po Stanislavovi priprošnji, je svetniškega mladeniča papež Klemen VIII. prištel med blažene, Benedikt XII. pa med svetnike.

Sv. Stanislava Kostka slikajo navadno v jezuitski redovni obleki ter z angelom poleg sebe.

P. ALOJZIJ o.f.m.

Litanije Materje božje

P. KAZIMIR, O.F.M.

Cela vrsta je pisateljev, ki so v teku stoletij raziskovali začetek in razvoj Marijinih litanij ter razlagali posamezne nazive. Tako moremo posneti sledečo kratko zgodovino:

Že papeža Gregor Veliki (umrl leta 604.) in Sergij I. (687.) govorita v svojih spisih in pismih o Marijinih litanijah ter dajeta razne odredbe glede njih rabe pri javni službi božji. Oba jih imenujeta "molitev, ki je v sveti Cerkvi v navadi že prav iz prvih dob, da, celo iz apostolskih časov krščanstva."

Iz tega bi sklepali, da so se Marijine litanije začele in se razvijale kar skupno z litanijami vseh

svetnikov.

Najstarejše Marijine litanije, ki so ohranjene še danes, dobimo v Mainzu v rokopisni knjigi (Codexu) iz dvanajstega stoletja. Nosijo naslov: "Letanija naše ljube Gospe, božje Porodnice, Device Marije." O njih pravi rokopis v uvodu, da so "zelo lepa molitev, katero naj vsak dan opravlja v kakršni koli stiski." So zelo dolge. Začenjajo se kakor današnje s "Kyrie eleison". Nato sledi nazivi na presveto Trojico, a v drugačni obliki, kakor jih imamo danes. Tako imajo na primer naziv: "Bog Oče nebeški, ki si izvolil Ma-

rijo, vedno Devico - usmili se nas!"

Dalje slede v dolgi vrsti Marijini nazivi. Vsak se začenja s "Sveta Marija", kakor še danes litanije Jezusovega Imena z imenom "Jezus" in presvetega Srca z vzklonom: "Srce Jezusovo..."

Nazivi so zbrani v skupinah. Na primer: "Sveta Marija, iz rodu Davidega, Predmet prerokb prerokov, Tolažba apostolov, Roža mučencev, Izpoved spoznavalcev, Lilija devic - prosi blagoslovljeni Sad svojega telesa za nas!" - "Sveta Marija, Upanje ponižanih, Varstvo ubogih, Rešitev brodolomcev, Zdravilo bolnikov - prosi blagoslovljeni Sad svojega telesa za nas!" In tako dalje. Kakor danes, se tudi te Marijine litanije končujejo s trojnim "Jagnje božje", vendar nekoliko spremenjeno: "Jagnje božje, Sin Matere Marije, Device, ki odjemlješ grehe sveta, prizanesi nam!" - - -

Dalje imamo ohranjene trojne Marijine litanije iz trinajstega in štirinajstega stoletja. Izvirnik dveh je v knjižnici sv. Marka v Benetkah, tretje pa so le v prepisu iz leta 1576.

Vse te litanije nosijo znak stalnega spremjanja, vendar se že približujejo našim sedanjim.

Marijine litanije so, kakor litanije vseh svetnikov, po raznih krajih krščanskega sveta sestavljalci, pa tudi molili in peli pri javni službi božji. Seveda v zelo različnih oblikah. Sestavljalci so jih škofje, duhovniki in redovniki. Pa tudi verniki sami, po svojem srcu in svoji ljubezni do Marije, po potrebah kraja, kjer so jih širili. Papež Pij V. (1571.) jih je v svojem pismu naštel nad osemdeset.

Nazive teh različnih Marijinih litanij so jemali sestavljalci iz svetega pisma starega in novega zakona, iz spisov raznih cerkvenih očetov prvih stoletij, pa tudi iz priljubljenih Marijinih pesmi, v katerih so ljudski

pesniki častili Marijo z raznimi pesniškimi primerami. Gotovo so si jih izmišljali tudi sami v želji, da bi čim lepše opevali Marijino slavo, Njeno božje materinstvo, Njeno vedno devištvo, Njeno čast in moč, ki jo ima kot Kraljica nebes in zemlje.

Kakor litanijam svetnikov, so pogosto tudi Marijinim litanijam na koncu pridevali več ali manj najrazličnejših prošenj v slični obliki, kakor jih imamo še danes pri litanijah presv. Imena in vseh svetnikov.

Zgodovina nam pove, da so razni papeži in škofje ob času velikih in javnih nesreč: kuge, vojska, kobilic, preganjanj... ukazovali procesije in razne pobožnosti, kjer naj verniki molijo ali pojо tudi Marijine litanije.

S tako velikim številom in tako različnimi Marijinimi litanijami pa je zlasti pri takih prilikah nastala zmeda. Bilo je vedno več mnenj, katere litanije naj se opravljam. Tako je bilo nujno potrebno, da sveta stolica spore odpravi in predpiše vsemu katoliškemu svetu za javno službo božjo enotne litanije. Toda katere?

Ena izmed najznamenitejših in najbolj obiskanih Marijinih božjih potov v Evropi je bila ona stoletja prav gotovo božja pot Loreto ali Laureto, blizu Ancone v Italiji. V tej Marijini cerkvi stoji "Marijina hišica". O njej pravi pobožna legenda, kateri so takrat vsi verjeli, da je prav tista hiša, v kateri je v Nazaretu Marija stanovala, sprejela oznanjenje angela Gabrijela in v kateri je po učlovečenju prebivala sveta Družina. Tedaj so pisali, da so to hišico leta 1291. angeli pred Turki prenesli iz Nazareta na Trsat, ki se dviga nad Reko na Hrvaškem. Po treh letih pa so jo iz istega vzroka odnesli v Loreto, kjer je še sedaj. - O loretski hišici se je že zelo veliko pisalo. Raziskovali so, ali je

to res prava Marijina hiša, ali je samo posnetek. Možnost posnetka razlagajo na ta način, da je kak bogat križar prepeljal iz Nazareta v Loreto stavbeni material ter tu pozidal kapelico iz palestinskega kamna. Najnovejši zgodovinarji dokazujejo, da je posnetek in prenos le pobožna legenda, za kar navajajo tehtne razloge.

Naj bo kakor hoče, toliko je gotovo, da so že v trinajstem stoletju začeli prihajati v Loreto na božjo pot tisoči in tisoči iz cele Evrope ter jim je Marija v njih stiskah in nadlogah tudi pomagala. Še danes je Loreto zelo obiskana božja pot.

V Loretu je bila dolga' stoletia navada, da so peli vsako soboto, pred vsakim Marijinim praznikom in ob večjih romanjih posebne, svoje Marijine litanije. Ko so iznašli tisk, so te priljubljene litanije natisnili in jih delili romarjem, da so jih peli z domačini pri pobožnostih. Seveda v latinščini. Ti romarji pa so litanije v nekaj stoletjih raznesli po vsej Evropi, da so se razširile med vse narode. Ker so bile kratke in izmed vseh še najbolj razumljive ter urejene, so jih naravno začeli uvajati po mnogih cerkvah. Tako je nastala še večja zmeda, saj so imeli povsod svoje krajevne Marijine litanije in še lavretanske.

Papež Pij V. je videl nered in je leta 1571. sklenil, da zadevo uredi in uvede enotnost tudi pri Marijinih litanijah. Ker so se po romanjih litanije božje poti Loreto že razširile med vse narode, je bilo prav naravno, da je sveti oče kot edino veljavne potrdil te. Ukaljal je, da se odslej ne sme po cerkvah pri javnih pobožnostih več uporabljati drugih. Za osebne pobožnosti pa imajo verniki seveda popolno prostost. - Tako so pri javni službi božji obstale litanije, katere imamo še danes in jih še danes navadno imenujemo lavretanske litanije.

LORETO

Kljub odločbi svetega očeta pa so med posameznimi narodi še vedno nastajale nove Marijine litanije, ali pa so lavretanskim dodajali nove nazive. Ker jih je sestavljal preprosto ljudstvo samo, nazivi niso bili vedno bogoslovno utemeljeni, včasih celo smešni in krivoverski. Zato je papež Klemen VIII. izdal dne 6. septembra 1601. novo pismo, v katerem je končnoveljavno prepovedal vse druge litanije in si pridržal pravico lavretanskim litanijam dodajati nove nazive. Pa tudi njemu se ni popolnoma posrečilo. Aleksander VII. je moral znova poseti v zadevo in izdati nov, še strožji ukaz, ki je uspel in obveljal do danes.

Lavretanske litanije so bile v začetku precej krajše, kakor so danes. V teknu stoletij pa so jim razni papeži dodajali nove Marijine nazive. Tako so doble leta 1766. naziv "Mati brezmadežna", leta 1846. "Kraljica brez madeža izvirnega

greha spočeta", leta 1883. "Kraljica presvetega rožnega venca". Prva svetovna vojna jim je dala pečat v nazivu "Kraljica miru" in leta 1926. so frančiškanski redovi za svoje cerkve dobili naziv "Kraljica reda Manjših bratov".

Iz te kratke zgodovine je razvi-

dno, zakaj imenujemo še danes Marijine litanije "lavretanske". A ker so doživele do danes že toliko sprememb, je morda pravilneje, če jih imenujemo kar "Marijine litanije", ali kakor jim v slovenščini navadno pravimo: litanije Matere božje.

Dvoje misli za november

P. ODILO, o.f.m.

PRVA MISEL. Sveti Frančišek ima svoj dan. Pobožno izročilo v redovih, ki jih je on ustanovil, pravi, da je dobil svetnik zaradi svoje velike skrbi in ljubezni do trpečih duš v vicah posebno milost. Ta milost je: sv. Frančišek sme iti vsako leto na obletnico svoje smrti, dne 3. ali 4. oktobra, na kraj očiščevanja - v vice. Iz vice sme odpeljati vse svoje sinove in hčere treh redov.

Gotovo je, da to ni nikaka verska resnica, temveč samo pobožno izročilo. Vendar tudi to izročilo ni popolnoma brez podlage. Sv. Frančišek je velik pred Bogom. Božji seraf je, z Jezusovimi ranami je bil odlikovan. In v porcijunkulski zgodovini beremo, da mu je rekел Kristus: "Prosi, Frančišek, kar koli hočeš, in prejel boš!" Zakaj bi torej Kristus ne ugodil plemeniti želji, če Frančišek prosi za svoje otroke, ki trpe v vicah? Če poznamo svetega Frančiška in njegovo plamtečo ljubezen do duš, bomo skoraj lahko rekli: Frančišek bo na svoj danali na praznik vernih duš gotovo odprl vra-

ta vic svojim sinovom in hčeram. Kako velika stvar je: biti otrok sv. Frančiška! In to lahko postane vsak resen katoličan, če stopi v tretji red sv. Frančiška.

DRUGA MISEL. Plat zvona za duše v vicah. - "Večerni zvon, o mili zvon, tvoj glas poslušam iz daljave..." Malokatera stvar je toliko opevana, kot to večerno zvonjenje. In vsaka kitica pesmi se gotovo konča z "Ave Maria". Čudno, ali pa nič čudno, le ona stara ljudska pesem se konča: "...bo zadnja ura bila, Marija, prid' po nas!" Le ta pesem je narejena - narod vedno pravo zadele - po našem večernem zvonjenju. Po takozvani "Ave Mariji" zvoni za duše v vicah, zato poje tudi pesem:

Poglejmo še v vice
na verne dušice,
usmili se, Jezus,
jih reši iz vic.

Ali:Poglejmo še v vice
na verne dušice,
kak' one želijo
pomoči od nas.

Češčena si, Marija,
je angelski glas,
bo zadnja ura bila,
Marija, prid' po nas.

V starem kraju zvoni angelovo češčenje z velikim zvonom o mraku. Tu zvoni navadno povsod ob šestih zvečer. Po "Ave Mariji" zvoni povsod z malim zvonom za verne duše v vicah.

Pred leti sem bil na zdravljenju v Dalmaciji. Tudi tam so vsak večer zvonili. Toda čudno: ko so odzvonili z velikim zvonom, so začeli z malim zvonom biti plat zvona kot ob požaru. Vsak večer je tako zvnilo in sicer trikrat v presledkih. Človek bi mislil, da gori cela pokrajina, ko se z vseh strani oglaša žalostni klic. Toda plat zvona zvoni - za duše v vicah. Dalmatinci so se na to navadili in malokdo pomisli, ko posluša zvonove. Na mene, tujca, pa je napravilo mogočen vtis. Nehote spreleti človeka misel: "Nekje gori! O Bog, če se je morda kdo pri požaru ponesrečil! Morda padel v ogenj? Mogoče bi pa lahko tudi jaz pomagal?..." - Ali se ne da ta misel takolepo obrniti na trpljenje naših dragih v vicah? Prav gotovo še nikoli nisem tako goreče molil: "Gospod, daj jim večni mir in pokoj," kot tam v Dalmaciji, ko sem poslušal plat zvona za duše v vicah.

To lepo dalmatinsko navado bi bilo treba vpeljati vsaj za mesec november po vseh katoliških cerkvah. Kako pazljivo bi verniki prisluhnili.

Kadar bije plat zvona, je treba hitre pomoči. In duše v vicah jo potrebujejo. Ne štedimo s pomočjo! Plat zvona bije!

U SPOMIN

VBrooklynu, N. Y., je letos dne 15. avgusta umrl eden izmed pionirjev in najodličnejših ter najbolj priljubljenih Slovencev v Greater New Yorku, osemdesetletni Alojzij Češarek.

Ime Češarkovo je tesno povezano s prvimi stranmi zgodovine slovenske newyorške naselbine. Bil je

vedno v ospredju, vedno delaven in požrtvovalen za vsak napredek skupnosti. Pri vseh katoliških društvih in organizacijah je bil in ničesar dobrega se ni v naselbini začelo, da ni on sodeloval in pomagal. Povsod je bil v odborih in sicer največkrat blagajnik, ker so vsi poznali njegovo vestnost in točnost. Zlasti veliko je

delal pri društvu sv. Jožefa KSKJ v Brooklynu in se je pred leti z drugimi možmi krepko postavil v bran za njegov katoliški značaj.

Njegova hiša je bila vedno zbirališče in zatočišče vse naselbine. Kdorkoli je tista leta potreboval kak nasvet ali pomoč, se je najprej zatekel k Češarku in nikdar zaman. Njegova ljubeznična žena je vse sprejemala s smehljajem pri vratih, on pa v pisarni.

Pokojni Češarek je bil zgled pravega katoliškega moža in očeta in je v tem duhu vzgajal s svojo ženo tudi družino.

Ko so se začela leta 1908. prva dela za ustanovitev slovenske cerkvene občine v New Yorku, ki so leta 1916. res pripeljala do samostojne slovenske župnije, je bil Češarek eden izmed prvih, ki so požrtvovalno posegli v to stvar in ves čas občini in župniji pomagali za verske in cerkvene koristi naselbine. Bil je soustanovnik obojih in eden izmed najbolj darežljivih podpornikov. Vsem duhovnikom, ki so v teku let delovali pri slovenski župniji, je bil zvest prijatelj in sotrudnik. Pomagal jim je, kadar, kjer in kolikor je mogel.

Zato je bilo naravno, da ga je vsa naselbina visoko spoštovala.

Toda kakor nihče, kogar Bog ljubi, ne ostane brez križev trpljenja in težkih življenjskih preizkušenj, tako je Bog tudi Češarka obilno odlikoval s svojimi križi. Pač zato, da mu je zdaj ob smrti mogel dati zaslужni križec večnega plačila pri sebi. Vendar blagega rajnika viharji in težave niso strle. Kot mož je nosil vse z vedrim in vedno smehljajočim se obrazom. Malo je sem in tja "pojamral" in malo pomolil, pa je šlo vse gladko svojo pot.

Posebno pa mora list "Ave Maria" ob njegovi smrti poudariti, da ima pokojni Češarek svoje zasluge

tudi za njegovo ustanovitev. Leta 1908. smo ustanovili v New Yorku Družbo sv. Rafaela z namenom, da skrbi za ohranitev in obrambo vere med ameriškimi Slovenci. Vsi smo čutili nujno potrebo lista za tedanje razmere, da se postavi v bran proti takrat tako besnemu divjanju velike večine slovenskega časopisja in ameriških rojakov proti veri in cerkvi. Ustanovitelj lista, ki je predložil odboru Rafaelove družbe, naj bi postala "Ave Maria" družbino glasilo, je sam pomicjal, ali naj si upa z listom na dan spričo tolike besnosti proti vsemu, kar je imelo količkaj stika z vero. Boj proti listu bo hud; ali ga bo vzdržal? - Pa je bil med možmi, ki so pritiskali na njegovo ustanovitev, zlasti pokojni Češarek najglasnejši. Brez strahu je prigovarjal, da list moramo ustanoviti, pa naj stane kar hoče. Zato ga lahko imenujemo soustanovnika lista "Ave Maria" skupno z drugimi takratnimi odborniki Družbe sv. Rafaela. Če je torej naša "Ave Maria" storila za ameriške Slovence kaj dobrega, kar brez dvoma je in še v večji meri kot katerikoli drugi katoliški časopis, ima pri tem Češarek kot soustanovitelj svoje zasluge. Vsa dolga leta je bil tudi listov zastopnik in ga je pridno širil po našelbini. Ob njegovi smrti mu je Marija to njegovo delo poplačala že s tem, da je umrl ravno na Njen najlepši praznik - veliki šmaren.

Kotorej naš list piše posmrtnico Alojziju Češarku, se mu v imenu vseh katoliških ameriških Slovencev zahvaljuje za njegovo sodelovanje pri ustanovitvi in za vse, kar je pozneje storil dobrega za širjenje lista. Vsi zmolimo vsaj eno zdramavamarijo za pokoj njegove plemenite duše. Njegovi žalujoči ženi in vsej družini pa naše iskreno sožalje.

P. KAZIMIR o.f.m.

Vnebovzetje

VERSKA RESNICA

Kakor presega Marija po svetosti vse angele in ljudi, tako je tudi njen nebeška sreča visokonad njihovo. Vsa stoletja je splošno prepričanje vzhodne in zahodne Cerkve, da je bila Marija tudi s telesom vzeta v nebo. Zapovedani praznik dne 15. avgusta je izraz te vere, prav tako tudi desetki rožnega venca: "Ki je tebe, Devica, v nebesa vzel... v nebesih kronal." Vedno pogosteje so se oglašale želje, da bi Marijino vnebovzetje proglašili za dogmo, za nepreklicno verskoresnico. Ljubezen vernikov do nebeške Kraljice je uslišana. Prvi november svetega leta 1950. nam je prinesel neizmerno veselje: Marijino vnebovzetje je postalo verska resnica.

Marijinega vnebovzetja ne moremo naravnost dokazati iz sv. pisma. Resnica je podtalno tekla dolgo dobo petih stoljetij, potem pa jekot mogočna reka prišumela na dan. "Kako naj bi se trohno ba lotila telesa, iz katerega se je rodilo Življenje?" Ta-ko vzklikla sv. Janez Zlatousti. - Marija je pač umrla, v Jeruzalemu ali pa v Efezu, kjer je bil sv. Janez škof. Tudi v smrti je hotela biti podobna svojemu Sinu. Pa kakor je Jezus vstal, tako se je tudi Marijina duša vrnila v telo in Bog ga je vzel v nebesa, kakor bo po vesolji-

ni sodbi storil s telesi zvezličanih.

"Blagor telesu, ki te je nosilo!" je nekoč neka žena zaklicala Jezusu. Da, Marijinemu telesu blagor, saj njen sin je hkrati božji Sin. Marijino božje materinstvo je osnovna verska resnica o Mariji. Iz te njene odlike po-tekajo vse druge: njen

brezmadežno spočetje, neno vedno devištvo in polnost njenih kreposti, pa tudi neno vnebovzetje. Obratno pa resnica o Marijinem vnebovzetju živo spominja na temeljno resnico krščanstva: da je Jezus resnično Bog. In prav v naši dobi, ko gine v mnogih dušah vera v svet

DALJE NA STRANI 24.

ROMARSKI

ZVONOVI

Ueliko smo pričakovali, ko smo napovedali lemontski Baragov dan, toda slovesnost je nudila mnogo več kot smo mislili. Nekateri romarji so prišli že na predvečer - v soboto dne 2. septembra - BARAGOV DAN IN MEDENI PIKNIK ter so prenočili v novem Baragovem domu. Tako smo mogli napraviti že na soboto zvečer v cerkvi prijetno pobožnost s petimi litanijami in rožnim vencem. Že nekaj dni smo trepetali za Baragovo slovesnost, ker se je obetalo deževno vreme. Toda za nedeljo 3. septembra se je napravil tako lep dan, da si nismo mogli želeti lepšega: jasno, sončno, a ne prevroče.

Prevzv. g. škof ljubljanski je dospel že v soboto zvečer, marquettsci pa v nedeljo zjutraj tik pred slovesnostjo. Ljudstva se je zbral toliko, kakor letos na nobenem romanju. Ta dan je imela namreč svoje letno romanje tudi fara Sv. Štefana iz Chicaga. Štefanski farani so prišli na dveh busih in seveda tudi z osebnimi avtomobili. Spremljali so jih vsi trije kaplani in p. Pelagij je pel popoldne celo pete litanije. Sicer so pa Štefanci Lemontu najbolj zvesti. Prav pri nobenem romanju jih ne manjka.

Točno ob 10:30 se je začel pomikati izpred samostana sprevod, ki je zavil okrog spomenika sv. Frančiška. Prevzvišeni škof ljubljanski dr. Gregorij Rožman je slovesno blagoslovil novi kip asiškega očaka. Nato se je sprevod razvil med molitvo svetega rožnega venca in med petjem Marijinih pesmi na hrib. V procesiji sta bila oba škofa s spremstvom, štirje svetni duhovniki z Rt. Rev. Msgr. M. Butala ter samostanska frančiškanska družina. V Romarskem domu so se romarji razvrstili ob stenah, marquettsci škof Most. Rev. Thomas Noa, D.D., pa je s svojo asistenco obstal sredi dvorane ter začel peti molitve za blagoslov nove stavbe. Duhovniki, so petje poprijeli in nadaljevali. Ko je začel škof poslopje kropiti z blagoslovljeno vodo, je prehodil vso dvorano ter vse hodnike v nadstropju. Medtem je vsa množica zapela mogočno pesem "Marija Mati ljubljena". Redko se sliši nekaj tako lepega in tako veličastnega, kot je tedaj odmevalo po dvorani. Na marquettskoga škofa je napravila slovenska mila in mogočna pesem tak vtis, da je pri govoru še posebej poudaril, da kaj takega še ni slišal.

Med molitvijo in pesmijo se je sprevod premaknil v Baragov park ob jezeru. Tu je škof Noa blagoslovil Baragov spomenik, ki kaže našega velikega misijonarja, ko objema dva indijanska otroka. Kip je velike umetniške vrednosti, narejen v Italiji iz kararskega marmorja. Dalje je na eni strani spomenika posnetek Baragove rojstne hiše, na drugi strani pa posnetek marquattske katedrale, kjer je Baragov grob. Stolnico je začel z veliko natančnostjo naš večni popotnik br. Antonin, končal pa jo je z izredno skrbjo naš osemdesetletnik Rev. John C. Ferlin. Na "stavbi" je bilo dela skoraj tri četrt leta. Spomenik in oba posnetka sta Baragovemu parku vlep in pomenljiv okras. Na spomeniku je napis, ki pove, kdo je bil Baraga in kaj je bilo njegovo delo v čast božjo in zveličanje duš:

"Apostle of the Chippewas"
FREDERICK IRENAEUS BARAGA
1797 - 1868

First Bishop of Marquette, Michigan

Born in Slovenia, he came to America as a missionary in 1830.

He labored for 37 years among the Ottawa and Chippewa Indians in the Upper Great Lakes region. During this time he converted over 25,000 Indians to the Catholic faith.

He died a saintly death in the land of his missionary labors.

Podstavek za kip je narejen iz luknjičastega kamenja naše farme, da se ujema z lurško votlino. Je delo istega umetnika kot grota, p. Pija Petriča OFM.

Po blagoslovu spomenika je sprevod krenil k votlini, kjer se je takoj začela slovesna sveta maša, katero je opravil naš jubilant, osemdesetletnik p. John C. Ferlin OFM. Latinsko mašo je dovršeno prepeval cerkveni pevski zbor chicaške fare sv. Štefana. Slovenski govor med sveto mašo je imel ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman. Razvijal je zgodovinske misli, kako je svetniški škof Baraga ljubil Marijo in kako je Njej v čast posvečeval svoje misijonske napore in misijonske cerkvice. Prvo svojo cerkev med Indijanci je posvetil Mariji po posebni obljubi.

Po sveti maši je vernike nagovoril marquattski škof Noa. Posebno je poudaril, da je bil Baraga mogočni glasnik vere in zaupanja v Boga. Vsak kraj njegove marquattske škofije razkriva to dejstvo in vedno novi dokazi prihajajo na dan. Pri vsakem Baragovem koraku se vidi, da je prišel iz verne družine vernega naroda.

Oba govornika so verniki pazljivo poslušali. Lemont in slovenski romarji so se po navzočnosti dveh škofov čutili izredno počaščeni in visoko odlikovani.

Po angleški pridigi smo vsi navzoči zapeli angelovo češčenje. Oba škofa sta si medtem natančneje ogledovala Baragov spomenik in ureditev okoli njega. Mogočna pesem navdušenih romarjev pa ju je spremljala prav na srednji lemontski hrib.

Sledil je obed v prostorni dvorani Baragovega doma. Ob dveh popoldne pa so bile v cerkvi pete litanije Matere božje. Romarji so božji hram napolnili že pol ure pred pobožnostjo. Mnogi so se namreč balí, da ne bodo dobili sedežev. Res je naša cerkvica za take prilike trikrat premajhna. Če bo šlo tako naprej, bo morala v Lemantu kmalu stati mogočna, velika cer-

kev, to bomo pa rabili samo za samostansko družino in za manjše pobožnosti. Pa prav zares! - Vse ljudstvo je odpevalo litanije s takim prekipevajočim navdušenjem, da se ne da popisati. Kako bliskovito hitro mine čas pri Mariji! Zopet smo morali zapeti: "Srčno kličem: Z Bogom, Mati!" Vzeli smo slovo od Marije.

Po pobožnosti v cerkvi so romarji še dolgo časa ostali na gričku, kjer so se veselili na medenem pikniku, med prijetnim razgovorom in domačim petjem. Šele proti noči so se razhajali z misljijo v srcu: Nikjer se ne počutimo tako doma, kakor na ameriških Brezjah, pri Mariji Pomagaj in pri frančiškanih.

Marquetteški škof Thomas Noa blagoslavlja Baragov kip,

...nato pa krene v sprevodu proti lurški votlini. Na desnici ga spremlja P. Ciril Shircel OFM, glavni tajnik Baragove zveze.

V nedeljo po Baragovi proslavi so prišli k svoji Materi Mariji Pomagaj možje in fantje Društva Najsvetejšega Imena fare sv. Štefana v Chicagu. Zjutraj so imeli doma v farni cerkvi skupno MOŽJE IN FANTJE sveto obhajilo, nato pa hajdi na avtomobile in k MA-OD SV. ŠTEFANA riji Pomagaj v Lemont! Tu so imeli takoimenovano duhovno obnovo. Ob enajsti uri je bila zanje sv. maša pri Marijinem oltarju. Med mašo so fantje in možje Mariji v čast navdušeno prepevali. Da bi jih bili slišali! Le naj kdo reče, da naši možje in fantje ne znajo peti! Pa kar v obeh jezikih, v slovenskem in angleškem. Ko smo dobili angleško besedilo v roke, so nekateri zmajevali z glavami: Saj tega ne znamo peti, te pesmi še nisem slišal... Pa smo začeli in je šlo lepo in čisto gladko. Zakaj? Ker so bile melodije slovenske in le besedilo angleško. Naši fantje, sicer tukaj rojeni, so od svoje nežne mladosti v domači fari sv. Štefana poslušali te melodije in so jim bile popolnoma znane. Takoj so jih poprijeli.

Po sveti maši so se romarji ločili v dve skupini: v slovensko in angleško. Slovensko je peljal p. Odilo v Romarski dom, v malo dvorano nad vhodom. Ta dvorana še nima svojega imena. Saj boste vsi zadovoljni, če

jo krstimo za "Sobo sv. Frančiška" - "St. Francis room". Bomo že kdaj vanjo postavili kakega Frančiška, najlepša pa bi bila kaka večja svetnikova slika. - V tej dvoranici so bili torej to nedeljo slovenski govorci. Seveda smo pred govorom in po govoru tudi zapeli. Fantje in mlajši možje so pa ostali v kapeli. Saj je bilo mlajših tudi več, skoraj šestdeset, starejših pa okrog trideset. Za mlajše sta imela angleške govore p. Andrej in naš p.gvardijan Alojzij. Kako je lepo, ko si bratovsko razdelimo delo in skrb za romarje.

Ampak možje in fantje so se morali krepko držati. Celo med obedom niso smeli govoriti, temveč jim je p. Charles bral duhovno branje.

Procesija z ljubljanskim in marquetttskim škofom ter duhovščino se mimo jezercu bliža lurški votlini, ...kjer je imel škof Noa angleško pridigo o Frideriku Baragu.

Popoldne ob dveh smo imeli angleške pete litanije Matere božje, seveda po slovenskem načinu, ki je fantom že tudi znan iz domače cerkve. Kar na smeh nam je šlo, tako je bilo lepo. Na dnevnom redu sta bila še govora, križev pot na sesterski farmi, za sklep pa ura molitve pred Najsvetuješkim. Potem pa so se razvezali jeziki.

Vso stvar so vzeli udeleženci zelo resno. Vsi nasmejani so zvečer zapuščali lemontski griček s trdnim sklepom, da bodo še prišli, da obnove v sebi duha božjega. Dragi možje in fantje, vedno ste dobrodošli pri Mariji Pomagaj in njenih varuhih-frančiškanih!

Poleg nedelje mož in fantov moramo omeniti še nedeljo pred praznikom sv. Frančiška, ko so se zbrali v Lemontu naši okoliški tretjeredniki in imeli svojo skupščino. Pobožnost je opisana pri "Lemontskih odmevih".

Zdaj pa bodo "Romarski zvonovi" za letos vzeli slovo. Vrvi bomo potegnili v zvonik. Zvonovi se bodo zazibali in oglasili romarjem v pozdrav zopet na pomlad, ko bo na našem gričku skopnel sneg in se bo stopil led na našem prelepem Blejskem jezercu. Za prihodnjo romarsko sezono nas čakajo tri velike slovesnosti: Srebrni jubilej kronanja lemontske Marije Pomagaj, nova maša našega p. Danila in stoletnica Mohorjeve družbe.

Zdaj, zvonovi, zazvonite
meni v žalostno slovo...

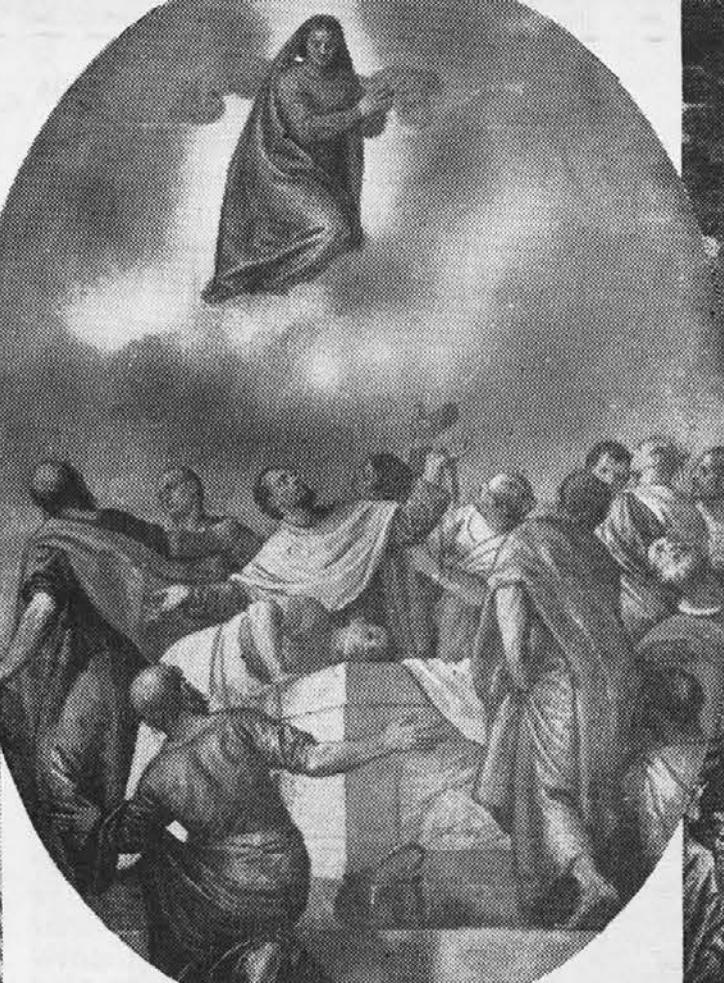
P. ODILO, o.f.m.

Zgornja slika Marije Vnebovzete je v svetoletni baziliki Sv.Marije Velike (Santa Maria Maggiore) v Rimu. Slikal jo je Sermoneta.
Kapela Device Marije (spodaj) pred Sionskimi vrati mesta Jeruzalema. Kamen v njej kaže kraj, kjer je Marija zaspala v Gospodu. Od leta 1906. oskrbujejo cerkev očetje benediktini.

Zgorno Vnebovzeto je slikal Borgognone v Milani, rijini smrti, so grob odprli. Bil je prazen. Spoznali so, da je Bog truplo Matere Sina božjega rešil pred gnilobo.

Sliko je napravil znameniti Paolo Veronese iz beneške slikarske šole. Hrani jo "National Art Gallery" v Washingtonu, D.C.

Slika na desni pa je iz frančiškanskega misala, ki je bil tiskan leta 1792. v Antwerpenu (Belgia). Slikar je neznan. Misale hrani knjižnica frančiškanske univerze sv.Bonaventure (St.Bonaventure, N.Y.)

Smrt Device Marije.
(Slikal Boccaccino)
Apostoli so zbrani okoli Marijinega trupla.
Jeruzalemski škof Juvenal (leta 451.) trdi,
da so po zanesljivi tradiciji apostoli tri
dne po Marijinem pokopu slišali prepevati
angelske zbole. Na
prošnjo apostola, ki
ni bil navzoč pri Ma-

Terezija Neumann

OSMO POGLAVJE

Trpljenje z Gospodom

Da se Terezija Neumann resnično udeležuje Kristusovega trpljenja in spremlja Gospoda od Oljske gore do Kalvarije, nam pripovedujejo mnogi očividci. Ti pričajo, kako se trpljenje Gospodovo odraža na Terezijinem obrazu, v vseh njenih kretnjah in besedah. Vsa njena postava je prežeta ljubezni in usmiljenja do trpečega Zveličarja.

Terezija Neumann pove včasih tudi kako za smeh in je v odgovorih zelo bistra.

Nekoč si jo je hotel privoščiti nek zagrizen in napuhnjen nacist. Obiskal jo je, "da bi razkrinkal njenogoljufijo". Pomilovalno se ji je smejal: "Beži, beži, da bi dobila rane od Boga! Samo domišljala si si, pa so se ti naredile." Terezija pa je ostala čisto mirna. Pogledala je naduteža: "Že mogoče! Poskusite si domišljevati, da ste vol, pa vam bodo mogoče kmalu pognali rogov!"

Napuhnjen nacist je osramočen brez besede odšel.

Neki ameriški škof pripoveduje, kako je z duhovnikom svoje škofije obiskal Terezijo. Našla sta jo sedečo v postelji, z vzravnanim telom in razprostrtimi rokami.

"Oči so bile, kakor dva jezerca, polne krvi. Kri je tekla v curku, širokem skoraj dva prsta, v ruto, ki je bila zavezana pod vratom. Tudi na rutu, katero je imela na glavi, je bilo mogoče opaziti krvave madeže. Označevali so rane, ki jih je napravilo trnje, ko se je zadrlo v Gospodovo glavo. Vse to so morale spremljati silne bolečine, kajti njen obraz je kazal tako strašne poteze umirajočega človeka, kakor jih še nisem videl. Rane so se rdeče svetile. Izgledalo je, da Terezija vidi Gospoda v različnih prizorih Njegovega trpljenja in mu hoče pomagati."

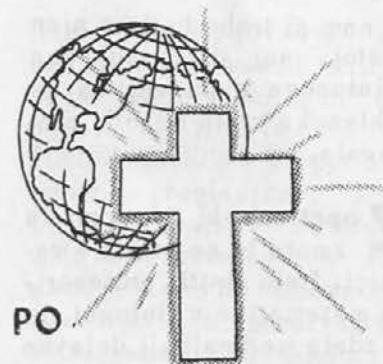
V trenutku, ko smo vstopili, je Terezija gledala v prikazni, kako Jezus na križevem potu sreča svojo Mater. Kako je stegovala svoje

roke h Kristusu in Mariji! Na obrazu smo ji brali trpljenje Gospodovo. Odražali so se razločno vsi prizori, ki jih je gledala njena duša. Terezija pa je bila v tem zamaknjenju popolnoma neobčutljiva za svet okrog sebe. Ničesar ni videla, ničesar čutila.

Nenadoma je bila zopet zamaknjena. Visoko je dvignila roke. Ustnice so postale sive in izsušene. Videli smo njen popolnoma suhi jezik, ko je zaklicala: 'Žejna sem!' Oči so izražale smrtni boj, ko je doživljala prizore križanja. Ko je spregovorila zadnjo Gospodovo besedo, je omahnila na posteljo. Bila je živa slika najbolj mučne smrti. Kakšen pogled! Nikoli še nisem videl kaj podobnega. Slika se mi je vtisnila v spomin za vse življenje. Videl sem trpljenje Gospodovo, o katerem nisem nikoli niti sanjal, niti kdaj premisljeval o njem v taki meri, kakor sem ga viden tukaj."

Neki nekatoličan podaja svoje misli takole: "Pri spominu na Terezijo moram reči, da napravlja silno močan vtis. Ni ga mogoče pozabiti, kdor jo je le enkrat viden. Dvigne se iz blazine, gornji del telesa je nagnjen, roke so proseče razprostre. Rane na rokah žare, njen obraz je izmučen. Od neprestanega trpljenja vije svoje bele roke, kakor bi ji počilo srce. Pa saj ji je v resnici. Že zdavnaj je njen srečna kri napojila vse obvezne. Dekle toči krvave solze. Kri teče po vsem telesu. Iz odprtih in od trpljenja izmučenih oči prihaja kri najprej po kapljicah. Pozneje pa tečeta iz obeh oči dva močna curka preko celega obrazu. - Na tisoče vtisov spreminja njen obraz. Strašni dogodki ga sami oblikujejo. Njeno telo se stresa, saj v tem trenutku doživlja Gospodovo bičanje. Ko sovražniki Kristusovi polagajo trnovo krono na Njegovo glavo, se nenadoma pokažejo rane tudi na Terezijini glavi in kri namaka naglavno ruto. Pri tem mučenju žena izteza svoje roke proti glavi, kakor bi hotela izpuliti trnje, ki se je zasadilo v kožo".

Dr. Von Weisel, ki tudi ni katoličan, opisuje Terezijino zamaknjenje s temi besedami: "Jaz sem samo gledal in gledal. Pred menoj je vzravnana na postelji gorja. Starejši obraz strmi v zamaknjenju nekam v daljavo. Pri tem ne obrača nobene pozornosti na okoli stoeče. Usta ima napol odprta, roke razprostre, kakor bi hotele nekaj doseči, a grabijo v prazno. Zato jih v naslednjem trenutku s kretnjo obupanca prekriža na prsih. In oči! Nikoli še nisem viden

KRALJESTVU KRIŽA

Predsednik japonske skupščine je pred kratkim imenoval za člana vrhovnega sodišča prof. Tanaka Kotaro, enega najvplivnejših in najbolj poznanih japonskih katoličanov. To je na Japonskem prvi primer, da se je katoličan povzpel tako visoko. Doslej jih v državnih službah niso trpeli. - Tanaka Kotaro se je v mladosti oklenil protestantizma. Leta 1926. pa je spoznal kot pravu katoliško vero in od takrat je celo v najtežjih slučajih neustrašeno pokazal svoje prepričanje. Napisal je tudi več knjig.

■ z Vatikana poročajo žalostno številko, da je trenutno 54 katoliških škofov in nadškofov v komunističnih ječah. To se pravi: skoraj vsi nadpastirji pokrajin, ki so danes pod rdečo komunistično zvezdo. To so naši živi mučenci, ki so se borili za pravico in svobojo vere, danes pa jih mučijo po ječah kot "sovražnike in zatiralce naroda." Kristusova napoved, da bodo preganjali Njegovo Cerkev, se vedno uresničuje. In vendar

se nam ni treba bati za njen obstoj, saj drži tudi ona Kristusova napoved, da je peklenška vrata nebodo premagala.

Zopet ena, ki je spoznala zmoto in se vrnila k resnici. Itala Betti, profesorica matematike v Bologni, je spadala med najbolj delavne komuniste v mestu in znana po vsej Italiji. Pred kratkim pa se je vrnila v katoliško Cerkev. Prej znana nasprotnica krščanske mladinske vzgoje, živi sedaj kot vzorna katoličanka in bo svoje življenje posvetila odslej prav temu, proti čemer se je nekoč zagrizeno borila. Spreobrnjenka goji prisrčno željo, da bi se spreobrnil tudi njen brat, ki ima v komunistični stranki važno mesto. Čudna so potabožje milosti.

Duhovnikov manjka. - Vsa Južna Amerika ima 130 milijonov prebivalcev, od katerih so razen

takih. Niti živčno bolni, niti zmešaniljudje nimajo tako umirajočih, strašnih... Trepalnice, polne strjene krvi, so obrnjene proti prikazni, ki jo gledajo samo Terezijine oči. Krvave solze ji tečejo po licih. Ob desetih dopoldne ima okoli šest ali sedem krvavih črt na levem licu, na desnem pa nekaj manj. Popoldne sta obe očesi polni krvi. Kri teče v curkih preko lic in brade za vrat ter namaka njeno srajco. Na njenih iztegnjenih rokah, ki so bele kakor vosek, se blestijo rane Zveličarjeve.

Neka Amerikanka pripoveduje o svojem ponovnem obisku v Konnersreuthu (leta 1934.): "Terezija ni bila v isti sobi kot prejšnje leto, ampak v manjši, ki pa je zvezana z večjo. Napol je ležala in napol sedela v beli postelji, ki je pomaknjena čisto k zidu. Na zunanjji strani je imela postelja ograjo, ki je Terezijo varovala, da v času zamaknjenj ni padla. Trpinka je bila pokrita z debelo odejo, za njo pa so bile naložene popolnoma bele blazine. Na steni pri postelji je visel križ, obdan od precejšnjega števila relikviarijev z ostanki svetnikov, ki jih Terezija posebno časti. Na isti steni je v okviru slika svetega očeta z njegovim blagoslovom. Ob steni nasproti vratom in blizu postelje je stal oltar, pripraven za sveto mašo. V oddaljenem kotu od Terezijine postelje pa je stala ptičnica s ptiči. Bila pa je pokrita, da so mali pevci mirovali. Le enkrat je bilo slišati cvrčanje, drugače pa je v sobi vladala smrtna tišina.

Laiki so klečali, duhovniki pa so stali ob vznožju postelje. Čas je počasi tekel. Bilo je ob dvanajstih, ko je Terezija s Kristusom na križu začela trpeti smrtne muke. Roke je imela razprostre in rane na njih smo prav dobro videli. Njen obraz je izgubil vso lepoto: zarisane je imel črte smrtnega boja. Skozi ruto na glavi je začela siliti kri, blazine so se vedno bolj rdečile. Njene oči so bile kakor dva jezerca, polna krvi. Črni curek je tekel po njenem obrazu, bradi in vratu ter namakal njeno belo obleko. Obraz je postajal pepelnat, a ustnice so se toliko razmknile, da je kazala zobe. Medtem pa je glavo zaradi silnih bolečin obračala iz ene strani na drugo. Njene roke so drgetale. Zaslišali smo stokanje in vzdihovanje. Lahko si predstavljate, kako je bila po nekaj urah njena obleka in posteljnina škrlatnordeča od krvi, ki je tekla v zameno Odrešenikove na Kalvariji. Ko sem padla na kolena ob pogledu na toliko trpljenje, je bila moja prva misel: samo vsemogočni

MISIJONSKI
MESEČNI
NAMEN

SVOBODA

IN PORAST

KATOLIŠKIH

ŠOL

Bog more storiti tak čudež."

Bližnji znanec Terezije in župnika Nabra je videl ob neki priliki, kako je bila zamaknjena v trpljenje Gospodovo. Dasi je vedel, da je Terezija v tem stanju bolj podobna duhovnemu bitju kot pa dekletu, ki je še pred kratkim tako prijazno govorilo z njim in ostalimi, je vendar napravila nanj neizbrisen vtis. Posebno ga je pretresla njena soudeležba pri trpljenju Kristusovem in pa njen zamaknjene, ki jo je odtrgal od vsega zemeljskega. Terezija je bila takrat zamaknjena v Gospodov križev pot po jeruzalemskih ulicah. Odrešenik ji je bil vse. Tako se je vživila v prikazen, da ji je bila vsa okolica in celo ona sama popolnoma brezpomembna. Tako je izjavila sama na vprašanje, ki so ji ga stavili v času njenega počitka po zamaknjenu.

Dan na Kalvariji jebil za tega gledalca višek doživljanja. Prikazen, ki jo je Terezija imela, je bila popolnoma nadnaravnega značaja. Terezija ni več pripadala ustvarjenim bitjem. Prav nič je ni motilo, ko so prihajali v sobo vedno novi obiskovalci. Imela je težave z dihanjem, njen stok je bil podoben stoku nezavestnega človeka. Ko so jo vprašali, če hudo trpi, je odgovor vedno obrnila na Kristusa, kako hudo trpi On. Zanj je imela vso ljubezen, vse otroške zdihljače sočutja, zase nikoli.

O resničnosti Terezijinih prikaznih trpljenja Gospodovega in njeni udeležbi pri tem trpljenju govori isti poročevalec. V svojem poročilu pričoveduje, kako je na isti petek ob enajstih dopoldne začela Terezija tožiti o nevzdržni vročini. Ob tem času se je namreč začel Gospodov sprevod s križem iz Jeruzalema proti Kalvariji. Terezija mu je sledila. Prišli so iz senc mestnih hiš na vroče sonce. Ob četrt na dvanajst je zaklicala: "Pričenja se križanje!" V resnici se je začelo trpljenje Kristusovo odražati na njenem zamaknjinem obrazu. Ko so Kristusa prisijali na križ, so njene roke trepetale in se krčili prsti. Njen jezik je na izsušenih ustnicah zastonj iskal mokroto. Glava se je nagnila in njeni usta so srknila pijačo, ponujeno na gobi. Toda zaradi grenkobe, ki je bila v pijači, se je obrnila vstran. Nato je glavo dvignila in zopet okrenila, kakor da nekaj posluša. Zaslišala je z vidnim veseljem besede skesanega desnega razbojnika Dizme: "Spomni se me, Gospod, ko prideš v svoje kraljestvo!" Potem se je obrnila k Zveličarju, da bi slišala Njegov odgovor. Čez trenutek pa se je z vidno jezo na obrazu zopet

desetih milijonov vsi katoličani. Med vsemi milijoni pa deluje samo 23000 duhovnikov. - Država Čile ima 2000 duhovnikov za pet milijonov prebivalcev, Peru 1500 duhovnikov za sedem milijonov vernikov. V Panami je samo 80 duhovnikov za en milijon prebivalcev, v Guatamali 120 med tremi milijoni... Čudne številke, ki morajo vsakemu katoličanu vzbuditi vsaj trohico misijonskega čuta.

Verska svoboda, kakršno oznanjujejo komunisti, je po svetu že dobro razkrivana. Vsak pošten človek po izkušnjah zadnjih let ve, kako je z njo. Še komunisti sami se včasih zmotijo in povedo na svoj račun kako preveč. Tako je komunistični 'zunanji minister' v ruski zasedbeni coni Nemčije v nekem govoru pred tisočglavo množico in pred mikrofonom pokazal lepo sliko 'verske svobode'. Med

MESEČNI
MOLITVENI
N A M E N

VARSTVO

SVETIH

KRAJEV

psovanjem katoliške duhovščine je povedal sledeče: "V naših koncentracijskih taboriščih je še dovolj prostora za te nebeške kandidate. Črnosuknež bi morali porabitizirat raznajrokodelstva toliko časa, dokler bi kaj videli in slišali. Zakaj bi tudi v naši coni ne vprizorili kak 'Mindzentyjev slučaj', da bi bili enkrat za vselej rešeni te črne zateghe..." - Ta je povedal kar misli in mu moremo čestitati, da je vsaj odkritosrčen.

Naše zvezde. - Filmski igralci so gotovo ponosni na to, da jih pozna ves svet. Povsod vrte njih filme, po vseh deželah obešajo reklamne slike z njihovimi obrazi... - Je pa še druga pot, da postane kdo svetovno znan: Postani svetnik, dragi čitatelj! Potem bo tvoje ime izgovarjal spoštljivo tvoj najožji rojak kakor katoliški črnec sredi vroče Afrike, ali pa spreobrnjen prebivalec južnoameriških pragozdov.

Da, nasi junaki vere so znani po vsei zemlji, pa četudi so bili v življenju skrite duše, odmaknjene svetu. Ko filmskih zvezd že zdavaj ne bo več, ko se jih že nihče več ne bo spominjal, bodo imena junakov križaše vedno zapisana v srcih milijonov. Njih slike bodo še vedno po naših cerkvah.

Neki francoski novinar je te misli razvijal v nekem pariškem dnevniku. V dokaz mednarodnega poznanja in češčenja svetnikov je prinesel sledeč odličen primer: Obiskal je cerkev sv. Male Terezije v Choubrahu, delu

okrenila zaradi preklinjanja nespokorjenega levega razbojnika. Ko so jo vprašali o značaju tega človeka, je samo mirno odgovorila, da je zelo slab.

Pol ure čez dvanajsto se je Terezijin obraz spremenil. Izražal je eno samo veliko bolečino. Postal je pepelnatosiv, skoraj modrikast, lica so bila vdrta, podaljšana, usta so postala manjša. Gledalec nehote izreče besedo: "Moj Gospod in moj Bog, kisi na križu umrl zaradi mojih grehov, odpusti mi!" V resnici je bilo to dejanje popolnega kesanja in že samo to bi bilo dovolj veliko plačilo za vse nevšečnosti, ki so združene s potovanjem v Konnersreuth.

Svoje poročilo zaključuje ta obiskovalec z opisom, kako je Tereziji skriven notranji odpor strašno stresel vse telo od glave do nog. To so bili zadnji napori telesa, izraba poslednjih sil ohraniti telo pri življenju. Nato pa je Terezija nenadoma kot kamen padla nazaj na posteljo, da noben gledalcev ni mogel ujeti vseh podrobnosti. Njene roke so omahnile mrtve na odejo. Bilo je dopolnjeno...

Na vprašanje, ali Terezija pri svojih prikaznih ob petkih tudi telesno trpi, lahko rečemo, da se vidi dovolj jasno, kako z vsemi občutki tudi na svojem telesu doživlja bičanje, kronanje in padanje pod križem ter končno strašno križanje. Terezija ni samo nema in brezmočna priča kalvarijske žaloigre z duhovno bolečino ob pogledu na trpečega Gospoda, kot na primer Mati božja, svete žene ali celo boječi apostoli. Ne! Terezija se vseh krvavih dogodkov, kakor nekoč sv. Ivana D'Arc, v navzočnosti svojega Zveličarja udeležuje. Ne boji se sovražnikov Kristusovih, ki se veselijo nad Njegovim trpljenjem. Niti za trenutek ne obupa pri poizkusu, da bi Ga rešila iz rok rabljev. Delala je načrt rešitve Gospoda s pomočjo bega. V ta namen je privedla tudi pomočnike, kar razberemo iz besed, ki jih je šepetal v zamaknjenju: "Vem za krajšo pot!" S prstom je kazala po zraku pot z vsemi ovinki. Njen glas je razodeval, da želi v vseh podrobnostih izvesti svoj načrt. Vse to je bilo zanjo resnično, a zaradi posameznih prikazni ni vedela, kaj bo prišlo. Gojila je zato celo nado, da Gospod ne bo umrl. Višek bolečin ji je zadalo spoznanje, da je prisiljena dopustiti Njegovo smrt, da je vse upanje zaman in so vjeni načrti za rešitev brez pomena. Kaj je Terezija tedaj občutila, povzemamo iz sočutnih

besed: "Ne morem rešiti Zveličarja! Gospod, kaj vse sem zaman poskušala!"

Telesno trpljenje, kakor je strašno, pa je le senca njenega dušnega trpljenja. Terezija trpi z Jezusom. Navzoča je pri vsem trpljenju kot priča. Zaradi nežne ljubezni do Jezusa je z Njim deležna prav vseh bolečin. Z Njim čuti zasramovanje, sramežljivost ob slačenju, smrtnne muke. Vse občuti v najvišji meri, ki jo duša in telo sploh moreta prenesti.

Počitki po teh zamknjenjih prihajajo od Gospoda. Po Njegovem velikem usmiljenju so ji dani v oddih po strašnem doživljanju, ker bi drugače njeno srce tega ne moglo prenesti.

Ne smemo pozabiti, da je vsa njena soudeležba trpljenja Gospodovega popolnoma prostovoljna. Sprejela jo je kot svoj življenjski poklic, iz ljubezni do Kristusa in v zadoščenje za grehe človeštva. Saj po šolskih razredih ni več križev. Že v novembру leta 1925., po čudovitem ozdravljenju od več bolezni, ji je rekla sv. Terezija Deteta Jezusa: "Še veliko boš morala trpeti. Toda ne boj se, četudi pride notranje trpljenje. To je edina pot, po kateri boš pomagala reševati duše. Vedno bolj in bolj moraš odmirati sebi." Pri neki drugi priliki pa ji je zaupala: "Edino po trpljenju moreš izpopolniti svoj značaj, uresničiti svoj poklic žrtvovanja za druge in tako pomagati duhovnikom. Veliko več duš je rešenih po trpljenju, kakor po še tako lepih pridigah."

Zanimivo in važno je omeniti, da se Terezijine prikazni ujemajo s cerkvenim letom in verskimi dogodki, ki jih med letom praznuje sveta Cerkev. Vsebina skoraj vseh prikazni je v soglasju z božično, velikonočno ali pobinkoštno dobo. Terezija na primer nima prikazni trpljenja Gospodovega ob petkih med božičem in pepelnico sredo, ali med veliko nočjo in praznikom Srca Jezusovega. Trpi pa, če je na te dneve v liturgičnem koledarju poseben spomin trpljenja Gospodovega. Na petke v predpostnem času pa doživlja samo, kako Jezus poti krvavi pot in kako ga ujamejo.

V zvezi s prikaznimi, ki se ujemajo s cerkvenim letom, je tudi krvavenje iz ran. Samo na veliki petek krvavijo vse rane. Na petke v štiridesetdanskem postu krvavijo rane na rokah, nogah, na prsih in rami. V tem času toči tudi krvave solze. Na druge petke krvavi samo iz ran na prsih in glavi.

mesta Kaira v Egiptu in preštel vse votivne table, ki so jih ljudje prinesli svetnici v zahvalo. Pisane so v sledečih jezikih: 135 v angleškem, 7 v slovenskem, 2047 v francoskem, 454 v arabskem, 27 v armenskem in 405 v italijanskem jeziku. Grških tablic je 149, nemških 6, madžarskih 8, maltških 20, poljskih 16, srbskih 6 in 6 v spanščini. Štiri table so v češkem jeziku, 3 v ruskom, 3 v romunskem in 3 v bolgarskem. Dalje je v tem svetišču po ena podoba v perzijskem, kitajskem, japonskem, turškem, holandskem, hrvaškem in hebrejskem jeziku.

V Združenih državah obstaja posebni odbor, ki si je vzel nalogo, ugotoviti čim točnejše število in stanje prisilnih delavcev v Rusiji. - Do danes z gotovostjo trdimo, da ima Rusija v svojih državnih podjetjih nad štirinajst milijonov delavcev, ki so sužnji v pravem pomenu besede, brez pravic, v najtežjih življenjskih razmerah, brez zadostne hrane, brez zdravniške pomoči. Odstotek umrljivosti je tako velik (12%), da bodo v teku osmih let vsi pomrli. A komunistično vodstvo republike vlači na delo vedno nove sužnje, ki jih pobira med nezanesljivim prebivalstvom, med vojnimi ujetniki in med ljudmi evropskega ozemlja, ki je pod ruskim nadzorstvom. Med ujetniki so duhovniki vseh veroizpovedi in z njimi ravnajo najslabše. Enako je s katoliškimi redovnicami. Opravljati morajo ista dela

kot ostali, pa četudi v rudo-kopih, globoko pod zemljo. Poleg tega morajo te ubožice prenašati razna nasilja podivjanih paznikov, ki so na dnevnem redu.

Up ravičeno pišejo listi, da je Rusija zemlja smrti in sužnjev. Žal Amerika to komaj zdaj spoznava, nekateri naših voditeljev pa še zdaj nočejo verjeti komunističnim kulisam. In vendar ima odbor v dokaz resničnosti svojih podatkov o Rusiji nad deset tisoč pisem, ki pričajo, da poročila niso pretirana. Prav gotovo so slike po ruskih delavskih jetnišnicah in kampih še strašnejše. Tako dajo ta poročila komaj slutiti bedo in trpljenje "Živih številk", ki jim "napredno" dvajseto stoletje odkazuje delo

Spomladi leta 1947. je trpela hud revmatizem v desni rami. Zdi se, da je bila to posledica revmatizma prejšnjih let. Bolečina ji je bila zaradi rane, ki jo ima na rami kot spomin na težo križa, katerega je nosil Gospod na Kalvarijo, znatno olajšana. Često se je tudi zgodilo, da je bilo Tereziji prikrajšano ali olajšano duševno trpljenje, če je morala telesno preveč trpeti.

Velikost trpljenja se prav tako ravna po cerkveni dobi. V postnem času ji na primer rane na nogah povzročajo take bolečine, da ne more zapustiti hiše.

Terezija je torej notranje tesno povezana s cerkvenim letom in se popolnoma vzivi v duha posameznih dob. Kadar koli se veseli Cerkev, se tudi ona počuti telesno izredno močna in je prav dobre volje. To pokaže posebno na tri velike praznike: za božič, veliko noč in za binkošt. Tedaj ne more skriti svojega veselja. Njena radost je podobna otroški vzhičenosti nad božičnimi darovi ali kaj podobnega. Ob sobotah navadno izgleda mlajša in bolj zdrava kot druge dneve. Pač zaradi predokusa duhovne sreče, ki jo je deležna ob nedeljah.

Vnebovzetje (S strani 11.)

nadnarave in tudi vera v Kristusovo božanstvo, je koristno in potrebno, da se temeljna resnica iz nove strani poudari.

Proglasitev resnice Marijinega vnebovzetja krepko podčrtava vero v posmrtno življenje. Mišljenje in teženje mnogih je uprto samo v tostranski svet in v telesnost, njih oko noče gledati preko groba in iz njih zavesti je docela izginil. Jezusov klic: "Kaj pomaga človeku, če si ves svet pridobi, na svoji duši pa škodo trpi!" Svet je v veliki meri pozabil, da s svojim življenjem odločamo o svoji večni sre-

či ali pa nesreči, da s tem odločamo tudi o večni blaženosti ali pa o večni pogubi svojega telesa. Misel na Marijo, vzeto tudi s telesom v nebesa, bo človeštvo spominjala na posmrtno življenje in usodo telesa.

In še nekaj! Stališče žene je bilo pri vseh nekrščanskih narodih zelo poniževalno in žalostno, ženska jim je bila le sužnja brez duše. Sele krščanstvo je ženski vrnilo njeno čast, dano od Boga. V kolikor se pa danes del človeštva oddaljuje od krščanstva, v toliko se zopet izgublja ženska čast. Telo ženske je poniževano z mislimi in besedami, s tiskom, s slikami in kipi. So-

dobna nenaravna moda je točen izraz tega ponižanja žene. Misel na Marijo, tudi s telesom vzeto v nebesa, bo pa obračunala tudi s tem podlim prostaštvom in s temi vpijočimi žalitvami ženskega spola. Naziranje krščanstva o visokem dostojanstvu žene bo z novo dogmo znova poživljeno. Tudi žibke izmed žena bodo dobile novo moč.

Veselju vsegakatoliškega sveta se pridružuje tudi slovenski narod in je hvaležen svetemu očetu za proglasitev nove verske resnice. Saj smo Marijin narod in prav gotovo deležni njenega posebnega varstva. Skrbimo, da bomo vedno vredni imena njenih otrok!

-c -č

*V nebesa si vzeta,
o Mati prešveta.
Pomačaj, Marija, pomačaj nam Ti!*

*Si krono dobila,
Kraljica premila.
Pomačaj, Marija, pomačaj nam Ti!*

*V Lemontu stanuješ,
v nebesih kraljuješ.
Pomačaj, Marija, pomačaj nam Ti!*

Tiziano: VNEBOVZETA

Izgovori   P. PIUS OFM

BOGL VE...TO JE VSAKDANJI izgovor mnogih katoličanov, posebno tistih, ki se ne strijnajo s postavami Cerkve Kristusove. Bog ve, vidi človeško srce in nas razume. Samo duhovniki nas nočejo razumeti. Preveč, vse preveč so strogi, trdi in nepopustljivi, naravnost trmasti. Toda Bog nas razume in nam bo odpustil, ker ve in vidi naše slabosti.

Te besede se slišijo posebno od mlajših ljudi, kadar sklepajo svoj zakon izven Cerkve, kadar nočejo zapustiti grešnega življenja; ki vedo, da živijo v neveljavnem zakonu, v javnem grehu. Pa tudi tisti katoliški zakonci trdijo isti: Bog ve..., ki zagovarjajo mnenje lažnega napredka porodne kontrole in celo umor splohetege življenja. Tisti, ki vedoma

prelamljajo božjo in naravno postavo, se oblečejo v plašč izgovora: Bog že ve... Da, Bog vse to dobro ve... Tudi tisočnavni uporniki proti božjim postavam. Tudi Lucifer je vedel, da Bog vse ve, pa se mu je vseeno uprl. In plačilo za upor ?...

BOG JE DOBER... je drugi izgovor. To že ve vsak otrok, da je Bog neskončna dobrota, in naklonjen tudi zakrknjenemu grešniku. Toda ločiti moramo človeško slabost in pa upor proti Bogu. Človek, ki znova pade v isti greh, skuša vstati, skuša popraviti, pa zopet pade, ko pride priložnost. Kakor pijanec, ki zopet in zopet oblubi, da bo prenehal piti, toda prišla je prilika in prej ko se je zavedel, je bil že popolnoma pod oblastjo alkohola. To pa ni enako s tistimi, ki naravnost, vedoma prezirajo Boga in njegove postave. Satanško so trmasti in so najglasnejši med vsemi, ki godrnajo čez

DALJE NA STRANI 32.

DOBI BOG je letos zares bogato blagoslovil trud lemontskih čebelic. Gotovo na priprošnjo patrona čebelarjev, sv. Ambroza in sv. Jožefa, ki je bil v življenju tudi priden delavec; kajti obema se je nas čebelar vneto priporočal. Cebelice so letos nanesle v panje toliko medu, te zdravilne sladkosti, da bi moral imeti p. John najmanj šest rok, če bi hotel sam in hitro opraviti "medeno zetev". Dobil je prav spretnega in neutrudnega pomočnika v p. Gracijanu, bivšem provincialu in profesorju naravoslovja, ki je že nad štirideset let prijatelj čebelic. Tretji pomočnik pa je bil klerik fr. Tadej, ki je pridno odkrival na okvircih zlepiljeni med ter okvirce deval v novi ekstraktor na motor. V petih minutah je iz dvanajstih okvircev naenkrat iztočil med.

Medu je letos zares zelo veliko, da take letine naš čebelar še ne pomni. Ne boji se postreči chicaškim, jolietskim in vsem ostalim bližnjim in daljnim rojakom

Mislim, da takega medu ne dobite v nobeni trgovini. Lansko leto so se štirje pripeljali k nam po med in so ga precej kupili. Povedali so nam, da je neki doktor v bolnišnici preizkušil lemontski med in izjavil, da je res zdravilen. To rej ni čudno, če je naš čebelar star že osemdeset let...

*

Sicer je v Lemontu vedno živahno, kar vedo vsi, ki so kdaj obiskali naše ameriške Brezje. Najbolj pa je na farmi oživelno 24. avgusta, ko smo spravljali zito. Ves dan je bilo dela na gornji njivi, kjer je stal, ropotal in prasil mlatilni stroj. Pomagali so kleriki in nekateri patri, pa je slo delo

dobro izpod rok. Ce nase narocnike - farmarjezanimi koliko smo pridelali: letos je bilo nekaj nad 610 bušljev ovs in skoraj 50 bušljev pšenice. Kup slame pa tako velik, da naj si ga pride vsak kar sam ogledat, ce ga z anima. Eden se je posalil, da je na njivi zrastel "cetrti lemontski gric"...

*

Vsi, ki so bili izžrebanii na medenem pikniku, bodo dobili nagrade medu v začetku tega meseca. Ostatim, ki niso bili izžrebani, pa smo male kozarčke medu "za dober okus in v tolazbo" že poslali. Ker se vsakoleto zgodi kaka pomota, prosimo že zdaj vse, ki meda ne bodo v redu prejeli, da nam sporočijo.

*

V zadnji številki Ave Marije ste pri Romarskih zvonovih videli vabilo na tretjeredno romanje vseh udov tretjega reda, ki žive

v okolici Lemonta. Žal se je oktoberska številka zaksnila in tretjeredniki Ave Marije niso dobili pravočasno. Vendar se je na vabilo v "Tretjeredniških milih" zbral na nedeljo dne 1. oktobra v Lemontu nad petdeset udov tretjega reda. Pod vodstvom slovenskega tretjerednega komisarja, p. Marcela Marinška OFM, se je vršila lepa slovesnost ustanovitve lemontske tretjeredne skupščine, ki naj druži vse slovenske ude, živeče v okolici Lemonta. Dopoldne ob enajstih je bila za tretjerednike sv. marša z nagovorom. Popoldne ob dveh pa je bila slovensna ustanovitev skupščine s pobožnostjo sv. rožnega vanca, spominom smrti sv. očeta Franciška in petimi litanijami z blagoslovom. P. gvardijan Alojzij, voditelj lemontske skupščine, je imel lep nagovor.

Pravo duhovno veselje očeta Franciška nas je navdajalo pri tej slovesnosti in vsi so bili zelo zadovoljni. Sklenjeno je bilo, da bo mesični shod v Lemontu vsako prvo nedeljo v mesecu. Drugi shod se bo torej vršil dne 5. novembra in bo posvečen spominu vernih duš v vicah. Za ta dan vas zopet vabimo k Mariji Pomagaj. Pripeljite s seboj še druge! Morda veste za prijatelja, ki bi rad postal tretjerednik.

*

V Lemontu smo postali "bogati", saj smo pozidali katedralo. Br. Antonin in z njim P. John sta pokazala svoje zidarske sposobnosti. Seveda bi bila našamarquet-

tska katedrala komaj za Fa- reč v našem listu objavljal ther Johnove čebele. Je pa svoje pesmi. Zlasti Marijine lep okras Baragovega parka so mu tekle izpod peresa, in jo bodo romari z zanima- saj so prišle iz srca, ki je njem ogledovali. Križ na nebeško Mater tako ljubilo, njenem pročelju, kakor tudi Pokojni pater je bil velik "strelovode" na zvonikih je častilec Marijin in vzoren izdelal Mr. Karel Zajc iz New redovnik. Kljub dolgoletni Yorka, katerega delo je tudi bolezni na želodcu je zelo križ na zvoniku naše blej- veliko delal, zlasti v spiske cerkvice. P. John se le- vednici. - Zmolimo zanj ka- po zahvaljuje dobrotnicama ko zdravamarijo, saj nam je Mrs. Jalovčevi iz Arga in tako lepo pel o Mariji! Mrs. Križmanovi iz Cleve- landa, ki sta za te stvari prispevali po pet dolarjev.

*

Iz starega kraja je do- spela vest, da je umrl p. Ev- stahij Berlec OFM, gvardi- jan pri Mariji Pomagaj na Brezjah. Starejšim bralcem pa je s sinom - fr. Krištofom Ave Marije je to ime gotovo napeljal elektriko od Romar- znano. P. Evstahij je nam-

delj časa pri nas starši na- sega fr. Krištofa iz Johnstowna, Pa. Pa sta Mrs. in Mr. Sedlak bolj malo počivala. Gospa je hitro našla delo v Romarskem domu, gospod

skega doma do lurške votli-

Fr. Krištof, br. Paškal in br. Ignacij, ki so v septembru konča- li noviciat in na- pravili neslovesne obljube.

■

Takole smo v Le- montu mlatili oves. Delavci so patri, kleriki in bratje.

ne. Mr. in Mrs. Sedlak smo za vso pomoč zelo hvaležni Bog plačaj!

*

V zadnjem času je vodil naš p.gvardijan Alojzij štiridesetnaročno pobožnost v dveh lemontskih cerkvah, pri sv. Patriku in pri sv. Alfonzu. P.Odilo je bil delj časa v Uniontownu, Pa., na slovaški fari, kjer je pomagal Rev. Blažiču. Za konec meseca pa se mudi v Johnstownu, Pa., kjer vodi duhovne vaje v naši redovni hiši pri Sv. Tereziji. P.Bazilij pa je imel v Willardu, Wis. pridigo za konec celodnevnega čescenja.

*

V nedeljo dne 1.oktobra so sestre sv.Kolete, ki vodijo zavod za umobolne otroke v Orland Parku blizu Lemonta, povabile naš klerikaški pevski zbor. Imele so namreč visokega gosta, Eminenco kard. Stritcha, ki je blagoslovil novodograjeni zavod. Kleriki so peli pri obredih in pri slovesnem

BOŽIČNE KARTE

v pravem krščanskem duhu imamo na razpolago.

Tiskane so v angleškem in slovenskem jeziku. Načrte lahko samo angleške, samo slovenske, ali pa polovico slovenskih in polovico angleških v istem za voju.

Zavoj z osemnajstimi božičnimi razglednicami stane 90¢.

blagoslovu z Najsvetejšim. Kardinalu je asistiral nas p.komisar Aleksander. Sestre so lemontske pevce zelo pohvalile.

*

Naš "pittsburški John" bo dne 21.novembra obhajal sedemdesetletnico. Veliko lemontskih romarjev ga pozna. Že dolgo vrsto let živi pri nas in skrbi, da nas pozimi ne zebe. Je namreč naš kurjač.

Mr. John, Bog Vas živi še mnogo let!

AVE MARIA

V našem samostanu smo imeli v kratkem času kar dvakrat duhovne vaje. V tednu med 10.in 17.septembrom so bile angleške zatukaj rojene člane družine. Vodil jih je p. Servace Ritter OFM iz province Presvetega Srca. V tednu med 8. in 15. oktobrom pa je p. Odilo vodil slovenske duhovne vaje. Tako smo se pripravili na začetek novega cerkvenega leta.

*

Iskreno se zahvaljujemo Mr.Frank Zelko (707 Sommet St. Joliet, Ill.),ki nam je poslal krasen okvir. Veliko truda je položil v to drobno rezljarsko delo ter nam je izkazal zares veliko ljubezen. Marija naj mu poplača tako, kakor zna le ona!

Lemontski kronist

Kardinal Stritch blagoslavlja zavodove prostore v Orland Parku (na levi). Srednja slika ga predstavlja med govorom, desna pa z asistenco. Na levici stoji p.komisar Aleksander.

KRAMLJANJE

Naj potoka po domače
na Zapečkovi straneh,
kdor le lajka kakšno reči,
pa četudi je za smeh.

NA ZAPEČKU

LEONETH, Minn. - Pise Margareta Stampfel: Dragi ocetje franciskani! Zeveliko krat je bila kaka lepa molitev v Ave Mariji. Zdaj bom pa se jaz eno napisala. Molim jo ze od devetega leta, ko sem se naucila brati, sem vedno iskala kakšne knjige. Enkrat sem skrivaj vzela masno knjigo moje pokojne mame, ki so jo imeli vedno skrbno spravljeno, da je ne bi kdo od malih bratov dobil v roke in strgal. Iz te knjige sem se učila lepih molitvic na pamet. To tukaj je večerna molitev. Močoče jo bo le kateri molil, ker bo molil ravno za vse:

Se predno se podam v pokoj,
iz srca vzdihnem: O Bog moi!
Zahvali za vse dobrote Tvoje
Te, Oče, vroce srce moje.
O, krizani Jezus, prosim Te,
pred hudim to noč varuj me,
v presvete rane me zakleni:
če v njih potivam, blagor meni!
Obvaruj noč mi moj'ga moža,
otroke najine in njih družine,
priyat'le, zlahto in tovar'še.
Vse žalostne, v trpljenju vpijoče
priporočam Tebi, naš ljubi Oče!
Naj v Tvojem varstvu počivati
smemo vsi, o ljuba Mati!
Angeli varuhi, od Boga izbrani
stojte tudi noč nam ob strani!
Oh, Jezus, Tvoja Kri predraga
naj vernim dušam vsem pomaga,
jih reši groznih bolečin,
zveličaj vse, o božji Sin. Amen.

CLEVELAND, O. - Piše Mary Barle: Spoštovani franciškani! Tu Vam pošiljam naročnino za Ave Marijo. Brez tega lista

bi ne mogla živeti. Vse preberem po dva-krat ali po trikrat. Posljite mi tudi Kole-
dar, prosim! Prilagam en dolar za Barago-
vo zvezo. Vsem najlepse pozdrave!

GILBERT, Minn. - Piše Frank Ulcar:
Vam posiljam za svete mase, za lučke in
za študente. - Fred kratkim smo šlini
bozjo pot v Marquett, Mich., kjer pociva
naš svetniški rojak Friderik Baraga. Z na-
mi sta bila dva duhovnika, Rev. Dolšina in
Rev. Vovk, prav prijaznagospoda. Pe-
li smo svete pesmi in je bilo prav lepo.
Z nami so bili tudi novi Amerikanci. Prav
prija zni ljudje so to. Škoda, da se Sloven-
ci premalo zanimamo za Baragov grob.

ELIZABETH TOWN, N.C. - Piše Jeler Peter: Spoštovani ocetje franciškani! Jaz in vsa moja družina Vas prav lepo pozdravljam. Hvaležni smo Vam in moramo se Vam zahvaliti za Ave Marijo, ki ste nam jo tako lepo posiljali vsaki mesec. Jo zelo radi beremo, saj lepo piše in nas uči krščansko živeti. Zdaj že toliko za-
služimo, da Vam lahko posljem za list tri dolarje. - Do božica bomo se tukaj, potem pa gremo drugam. Nas silijo razmere, ker je tukaj čisto majhna plača

Lepo pozdravljam Rev. Kristanca, ki sem ga videl na sliki v Ave Marija. Enako Rev. Klopčiča in P. Fortunata, s katerima smo bili skupaj v taborišču v Avstriji

ONTONAGON, Mich. - Piše Mary Zugel: Prejela sem med in se Vam zanj prav lepo zahvalim, posebno še Fahtru Johnu. Sem ga spravila in ga bom imela za pre-
hlad. Bog daj, da bi ga bilo drugo leto še več!

PET-DOLARSKI KLUB

za one, ki darujejo pet dolarjev,
ali več za

Baragov Romarski Dom

Pretekli mesec so se pridružili temu
klubu sledeči:

John ILLER, Dearborn, Mich.
John HOCHEVAR, Cleveland, O.
Frances BACNIK, Hibbing, Minn.
Frances CERAR, Whiteville, N.C.
Ann MADIC, So. Chicago, Ill.
T. MICKETICH, Chicago, Ill.
L. SIMONELICH, Chicago, Ill.
John POTOKAR, Cleveland, O.

CLEVELAND, O. - Posilja Marija Boh Predragi oo. frančiškani! List Ave Marija mi je tako priljubljen, kakor mi je bil v Sloveniji Glasnik Srca Jezusovega. Že ko smo prišli v Ameriko, lansko leto meseca septembra, nam je naša za vse tako dobrohotna sponzorica Frančiška Knaus (E. 1052 St. 62), ki je moja teta, naročila Vas priljubljeni list. Da ji dobroto povremem, sem sklenila, da Vam letos pošljem naročnino tudi zanjo. Obenem pa sem Vam pridobila enega novega naročnika.

Lepo prosim, ako bi objavili v Vašem listu tele moje vrstice:

Našim sotrinom-beguncem v širnem svetu!

Peto leto že nosimo to ime: begunec, begunka... Trnjeva in dolga je ta pot. Še predno smo zapustili svoje ljube domove, svojo domovino, so nas brezvestni ljudje strašno preganjali in preklinjali zaradi božjega Imena. Preklinjali in preganjali so nas vso pot v tujino in isto je bilo tudi po taboriščih. Ko smo včasih lačni prosili kos kruha, smo morali slišati strašne besede: Prokleti begunec, prokleta begunka, zločinci...

Draga brat in sestra! Kje smo črpali toliko moči, da smo mogli vse hudo, hujše in najhujše prenesti? Prav nikjer drugod

nisi iskal moči in tolažbe, kakor v preprosti leseni baraki, ki pa je bila hiša božja. Tam v lesenem tabernaklu, na olтарju iz stare omare, je bival prav isti Bog kot biva v najlepših zlatih tabernakljih veličastnih katedral. Tam smo Ti in jaz in vsi drugi črpali bogate milosti po posredovanju Marije Pomagaj.

Prišel je cas, za enega prej, za drugega pozneje, za tretjega se kasneje: cetrti pa se caka, kam ga bodo poslali. Kajti nihce ne ve, kje mu je pripravljen prostorček, kjer ga hoče imeti Bog. Velja pač pregovor: Clovek obraca, Bog pa obrne.

Predragi begunec in begunka, kjer kolii živiš. Kakor jaz tako cutis tudi Ti, da ona stara pesem o "prokletem beguncu" še ni minila. Tudi tu in tam je mnogo hudobnih in od satana zaslepljenih brezvestnezev, ki ti vrzejo v obraz one trpke besede.

Ne bodi zalosten, ne bodi zalostna zaradi tega! Saj Kristus sam blagruje tiste, ki so preganjani zaradi Njegovega Imena. Smo veliki v trdih preizkusnjah, pa v resnici premajhni, da bi mogli dejansko kaj storiti. Cas gre hitro in je kratek, ura nasm sovražnikom ze bije dvanašt. Kmalu bo odbila. Zato pa vztrajajmo in molimo! Molimo tudi za nase sovražnike in vse one, ki nas preganjajo in preklinjajo, saj ne vedo, da hite v prepad, iz katerega ni resitve...

Prejmite vsi bratje in sestre iz begunskih taborisc in tudi vsi bralci Ave Marije moje iskrene poz drave po Lemontski Mariji Pomagaj!

ENUMCLAW, Wash. - Piše Mrs. Ivana Chacata: Moram se Vam zahvaliti, da ste mi redno pošiljali Ave Marijo, četudi bi morala že prej plačati naročnino. List nama je zelo priljubljen in bi midva s soprogom ne mogla živeti brez njega. Upava, da naju list ne bo zapustil, dokler bova živila. Vedno prosim Marijo, da bi nam hraniла taslovenski mesečnik. Pozdravljeni vsi čitatelji Ave Marije!

Prilagam naslov ene novonaseljenke. Pošljite ji list in ji bo gotovo všeč.

BLACK DIAMOND, Wash. - Piše Mary Prasnikar: Delj časa sem že odlagala,

zdaj pa pošiljam za maše v čast Materi božji in v zahvalo Frideriku Baragu za uslišano prošnjo. Moj mož je imel zelo hud revmatizem in je moral rabiti bergrle. Do stikrat je moral jesti z levečico, ker ni mogel premakniti desnice. Pa sem vedno prosila Marijo in se zatekala k Frideriku Baragu, da bi vsaj toliko ozdravel, da bi mogel delati okrog hiše. Bila sem uslišana; moj mož zdaj hodil brez palice in na vrtu vse napravi. Hes ne more hoditi

ti na delo, pa nic za to. Samo, da mu ni treba ves čas ležati v postelji. Ljudje me sprašujejo, s čim se je pozdravil. Jaz jim pa odgovarjam, da je treba prositi in moliti, pa je vse zopet v redu. Saj moj mož tri leta skoro ni mogel nič hoditi, zdaj pa zopet lahko dela.

Hvaležno Vas vse pozdravljam.

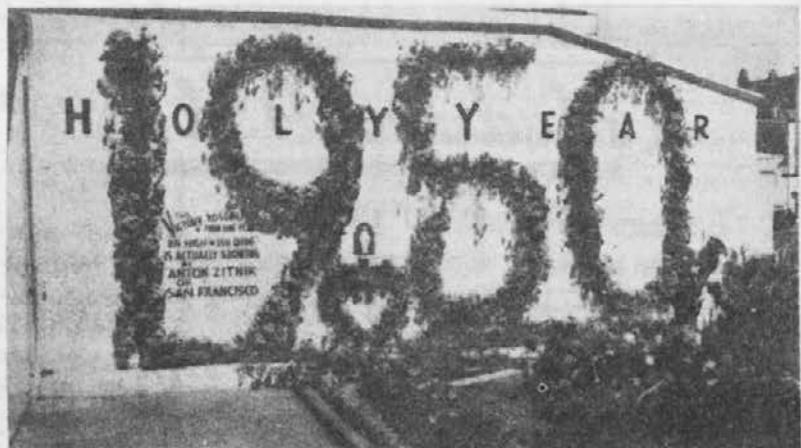
CONNEAUT, O. - Piše Mr. & Mrs. John Berus: Častiti očetje frančiškani! Oprostite, prosim, da se Vam šele danes zahvaljujeva za poslani med. Z največjim veseljem sva ga prejela. Tako se nama je zdelo, kakor da bi nam poslali zdravila. Menda nas hočete res osladiti z medom, da se ne bomo kislo držali. Pri nas smo šli to leto skozi morje bridkosti in preizkušenj: več bolezni, operacija, dve smrti v družini, sin je moral v vojsko... Le zaupanje v Boga nas drži pokonci.

Se enkrat: Bog plačaj za med, ki je res dober. Bog Vam daj drugo leto zopet bogato letino, da bi Vam pridne čebelice nanosile zopet veliko medu.

Vsem naše lepe pozdrave.

CANON CITY, Colo. - Pošilja Francis Radulovič:

Vse bliže k Tebi, Marija, želim in vedno brez Tebe se jaz žalostim. Ti veš, o Marija, vse moje gorje: usliši, Te prosim, mi tihe želje, saj k Tebi, o Mati, želi si srce...

Mr. Žitnikov rožni grmiček letosnjega leta.

SAN FRANCISCO, Cal. - Piše Anton Zitnik: Pošiljam Vam naročnino za Ave Marijo za dve leti. Obenem prilagam en dolar za Vaš Koledar 1951.

Očetu Johnu Ferlinu se prav lepo zahvalim za sladki "Religious Articles". Njegovim pridnim čebelam želim obilo božjega blagoslova.

Pošiljam Vam tudi sliko svojega letosnjega rožnega grmiča, ki sem ga posvetil božji Materi Mariji. Pozdrav!

Naši pokojni naročniki

Alojzij ČEŠAREK, Brooklyn, N.Y.
M. VERZUH, Crested Butte, Colo.
Ursula BABICH, Greaney, Minn.
Mary MOHAR, Portville, N.Y.
Louis PREBIL, Chisholm, Minn.
John STRLE, Chisholm, Minn.
Matt GRILL, Chicago, Ill.
Mrs. J. MLADIČ, Chicago, Ill.
John PECMAN, Aurora, Ill.
Joseph KMETT, Cleveland, O.

Bog jim daj večni mir!

Koledar 1951.

Zanimivi članki:

IZGOVORI (S strani 25.)

cerkvene postave. Nočejo razumeti, da je postava sv. Cerkve isto, kakor če zapoveduje Kristus sam, saj On in njegova Cerkev sta eno in isto.

Kak krik in vik nastane, ako duhovnik razloži cerkveno postavo! Ravno ti goreči katoličani udrihajo po svojem dušnem pastirju, da je bolj strog, kakor župnik sosednje župnije; da vse preveč izpolnjuje postavo, katera je dana od sv. Cerkve. Ne razločujejo, ali je osebno mnenje ali cerkveni ukaz. Osebno mnenje se da kritizirati, odloku sv. Cerkve pa se morajo ukloniti in ako ne, so zopet uporniki.

BOG RAZUME... Pa še kako razume! In ravno to bo mnogim v pogubo. Mnogi vedo za postavo in za cerkveno stališče glede sklepanja zakonov. Vendar se ravno tukaj postavi **imarsikdo** na stališče, da razume bolje, kakor Bog, ki govori po svoji Cerkvi. Sklepanje sv. zakona je resna stvar, zato je tukaj zelo potrebno vedeti voljo božjo. Nikakor ni to po volji božji, ako se kdo izgovarja: je bolj pripravno zame, ljubimo se, srečen bom itd. Tu pride sv. Cerkev s svojim "Ne", s postavo božjo, tedaj pa trdijo, da vedo sami bolje presoditi, kaj je prav ali ne in zopet imamo upor proti Bogu in njegovim postavam. Kristus je rekel: Kdor vas posluša, mene posluša...

PLAČILO... Vprašaj se: ali boš mogel na dan sodbe gledati v obraz Kristusu - Sodniku in reči: Da, živel

Naš svetovni koledar - P.Pij ofm
K.Hofbauer in F.Baraga - P.Hugo ofm
25-letnica kronanja
lemonstske Marije - P.Odilo ofm
Jegličeva stoletnica v Rimu - P.Odilo
Gregor Rihar - P.Odilo ofm
Na valovih oceana - Erik Kovačič
Novonaseljeni v Angliji - Peter Selak
Novonaseljeni v Ameriki - P.Robert ofm
Novonaseljeni v Kanadi - P.Odilo ofm
P.Hugolin Sattner OFM - P.Vendelin ofm
Lemonski Baragov dan
Janez pa zna! - P.Bazilij ofm
Dve božje poti v Logu - Dr.I.Česnik
Naši srebrnomašniki in novomašniki.
Naslovnik na ših duhovnikov.

Cena:
U.S.A. & CANADA - \$1.00
drugod: \$1.25

sem v tem zakonu, ker mi je bolje neslo; leta in leta se nisem zmenil za Tvojo postavo. Je bila pač nasprotna mojemu stališču. Nisem sledil naukom Cerkve glede navnega življenja. Pa kaj bi še našteval, saj Ti razumeš, kako neobhodno potrebno je moralno biti tako.

In odgovor božji? Poslušaj ga:

Da, razumem te. Spolnjeval si svojo voljo ne moje. Sledil si svojim željam, ne mojim naukom. Sledil si svojim nagonom in prelamljal mojo postavo, katero sem zapovedal po svoji Cerkvi. Zaničeval si mojo Cerkev, posmehoval se mojim zapovedim... "Zato se poberi izpred mene --- prekleti!"

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI!

Z A L U Č K E--Po\$2.25 M. Zugel, Po\$2: M. Tomc, M. Tkalcic, A. Gostic, A. Zakrajsek, F. Ulcar, K. Lopic, Mrs. Berbus, A. Furlan, R. Cimperman, D. Hudolin, M. Grainer, J. Skorjanec, T. Jevnik, Mrs. Vervek, Po\$1.50 J. Petek, Po\$1: U. Lovko, M. Marino, A. Stybler, J. Spolar, A. Pelcic, M. Pristow, T. Jevnik, L. Staut, C. Mandel, J. Zupin, J. Okoren, J. Mamor, J. Per, P. Podgoranik, A. Miklusich, J. Cesark, M. Marino, J. Valaric, M. Meznarich, M. Kovac, F. Dropp, M. Lavrich, M. Dolmovuch, K. Gersich, M. Kasel, Po55¢ M. Zlozel, Po 50¢ F. Blatnik, A. Poglajen, J. Logar, V. Deslic, T. Cesar, Mrs. Zbacnik, M. Mrak, H. Marn, L. Belal, A. Shuster, M. Kunstel, N. Peterlin, A. Brezovsek, J. Petrina, P. Kette, F. Fink, T. Sekuta, M. Spehar, I. Miksic, Po25¢ T. Luzar, Po20¢ J. Buchar.

Z A S V. MA Š E--Po\$45: Mrs. Colnar, Po\$15: J. Pelhan, Po\$11: K. Gersick, Po\$10: F. Volk, T. Somrak, L. Hren, Po\$9: M. Kuhar, Po\$8: M. Grainger, Po\$7.50 J. Ravnik, Po \$6: J. Skufca, M. Polden, F. Kulpinski, F. Jalovec, F. Ulcar, C. Cemezar, Po\$5: M. Carnahan, J. Savinski, H. Maz ovec L. Mernek, D. Hudolin, M. Klun, D. Rachar, M. Zupancic, A. Petrich, J. Pintar, J. Illar, M. Milavec, M. Sraj, M. Zelko, M. Princ, Mrs. Berbus, F. Cerar, F. Klun, A. Virant, M. Zorc, J. Valaric, J. Bradac, M. Kuhar, F. Radulovich, C. Fischer, Po \$4: F. Kastigar, P. Cucnik, L. Steininger, L. Martl, Po\$3: J. Mlakar, R. Cimperman, M. Jereb, A. Cerkvenik, M. Stimac, Z. Kosem, F. Kregar, K. Klaus, Po\$2.50 J. Bradac, Po\$2: F. Novak, F. Stefancek, F. Baker, M. Tonkovich, M. Gregorcic, L. Murn, M. Spehar, U. Lovko, M. Slugar, M. Madic, F. Pavlakovich, J. Simec, J. Brodnik, A. Stubler, M. Benko, V. Kalan, B. Schnitz, L. Staut, M. Zlozel, A. Urick, F. Brensik, J. Skeck, M. Starha M. Kunstel, J. Okoren, T. Haklin, J. Per, F. Schmidt, J. Cesrak, M. Tkalcic, F. Majerle, Mrs. Jirkovsky, M. Marino, L. Ukmek, J. Ozanceh, H. Preotle, M. Boh, F. Zaller, Po\$1.50 M. Kovac, M. Plut, M. Stukel, A. Derganc, Po\$1: L. Novak, T. Chapec, T. Sekuta, P. Kette, M. Vrenkar, E. Zubukovec, A. Brankovich, R. Moza, J. Spolar, J. Krasovec, J. Penko, F. Petric, F. Winkler, M. Merkel, M. Zorc, C. Mandel, A. Penko, J. Zupin, M. Marolt, H. Erchul, A. Mikevec, F. Kvaternik, J. Repar, J. Mamor, Mrs. Kambic, F. Setina, F. Cerar, J. Udo-vich, M. Pecek, J. Vidmar, S. Kolar, M. Bozzich, F. Blatnik, D. Hudolin, C. Horvat.

Z A R O M A R S K I D O M--Po\$50: J. Potokar, Po \$10: T. Micketich, Po\$5: L. Simonelich, A. Madic F. Bacnik, J. Hocevar, J. Illar, Po \$2: F. Kopri-nik, M. Gande, Po\$1: M. Jovac, Po50¢ P. Auzer

D A R L I S T U--Po\$7.50 J. Potokar, Po \$5: A. Virant, Po \$2.50 M. Spehar, S. Kobily, Po \$1: J. Volaric, J. Murn, F. Kvaternik, Po 50¢ M. Pakiz, F. Skulj, Mrs. Straus, J. Plut, F. Bittenc, Po 25¢ A. Galin, M. Radocaj, J. Glusac, A. Arko,

Z A S E M E N I S Č E I N D R U G O--Po\$20: J. Jalovec, Po\$12: Grom, Fam: Po\$4: J. Skufca, Po\$ 2. 50: J. Strah, Po\$2: U. Lovko, M. Hribar, J. Kosem Po\$1.50 M. Jenc, J. Repar, A. Strlekar, Po\$1 J. Kebe, M. Kovac, F. Ulcar, Po 50¢ D. Hudolin, Po 25¢ J. Ozanich.

Z A A P O S T O L A T S V. FR A N Č I Š K A--Po\$10: B. Gregoras, M. Melavec, K. Vrbanich, C. Mandl, J. Cesark, M. Malovasich, M. Hibata, H. Plut, A. Plut, E. Annalich, Mrs. Kukman, C. Tremberth.

Z A B A R A G O V O Z V E Z O--Po\$3: J. Tushar, Po\$2: J. Mlakar, M. Tkalcic, Po\$1: A. Arko.

Z A P O P R A V I L O S V E T O G O R S K E P O D O B E: Mary Kranjc \$10, Josephine Rejc \$5 in A. Tomazic \$2.

ZAHVALE

Bogu, Materi božji in raznim svetnikom se za uslišane prošnje zahvaljujejo sledeči:
Terezija Potokar, Mrs.J.Pike, J.Bradač, Katarina Brodarič, Mr.&Mrs. Joe Savšnik, Mr.in Mrs.Stefan Lopič, Mary Prašnikar, Frank Schmidt, Albina Gostič in Mary Hribar.

Primerna božična darila.

dobite tudi pri nas:

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v dveh knjigah, trdo vezano in z rdečo obrezo. Tiskano je s srednjimi črkami in stane....\$4.00

Dalje imamo na razpolago sledeče molitvenike:

ZDRAVNIK MOJE DUŠE, ki ima skoraj štiri sto strani, je tiskan z velikimi črkami in zato lepo darilo starejšim. Cena.. \$1.75

DRUŽINSKI MOLITVENIK, z manjšimi črkami, mehkimi platnicami in navadno obrezo. Za one, ki dobro vidijo. Cena....\$1.00

PRED NAJSVETEJŠIM, priročen molitvenik za sveto uro. Tiskan je z istimi črkami kot "Ave Maria". Mehko vezan.....\$0.25

S trdo vezavo....\$0.75

TRETJEREDNI OBREDNIK. S papirnatimi platnicami...\$0.50

V zalogi imamo ROŽNE VENCE različnih vrst in barv. Cena je od 50¢ (otroški rožni venčki) do \$3.50. Postrežemo Vam lahko z raznimi nabožnimi predmeti (kipi, svetimi podobami, svetinjicami, verižicami in zapankami itd...

Morda potrebujete križ, ki vsebuje vse stvari, potrebne duhovniku za previdenje bolnika. Cena je dvojna:\$3.00 in \$5.00

Vaši dragi bi Vam bili hvaležni, ko bi jim za božično darilo kupili kaj nabožnega. Da bi Vam olajšali izbiro, Vam bomo v začetku novembra poslali naš katalog s slikami. Poslužite se ga!

Svoje želje sporočite na naslov: AVE MARIA PRESS
LEMONT, Illinois

SLOVENSKI STARŠII

Ako želi Vaš sin služiti Bogu kot DUHOVNIK ali REDOVNI BRAT v redu sv. Frančiška asisiškega, povejte mu, da lahko izpolni svojo željo tukaj pri slovenskih franciškanih v Lemontu. Počakajte mu ta oglas, ki je tudi v angleščini napisan, da ga lahko sam vidi in bere. Najlepša Vam hvala!

YOUNG MEN & BOYS

of Slovene parentage, who feel the call to serve God as PRIESTS or LAY BROTHERS in the Franciscan Order, founded by St. Francis of Assisi, are invited to make their desires known to the Slovene Franciscan Fathers at Lemont, Illinois. For full particulars write to:

Very Rev. Commissary
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois